

ABDURRAHİM KARAKOC

B Ü T Ü N Ş İ İ R L E R İ - 8

Yasaklı
rüyalar

kadim

7 Nisan 1932'de Ümmet ve Fatma Karakoç
'nin ikinci çocuğu olarak Celâ
'kinözü'da dünyaya gelir. Dedesi ve babası
şair olduğu için küçük yaşlarından itibaren
ire aşinâ olur.

1939'da başladığı ilköğrenimini dört yılda
mamlarken henüz ilkokul sıralarında
kadaşlarını konu edinen hicivler kaleme
maya başlar. Diğer yandan, okumaya olan
erkin tutkusu da o yıllarda başlamış; gençlik
llarında ise günde en az bir kitap bitirir
muştur.

1948'de şiir yazmaya başlar.

1953 yılında askere giden şair, içi şiir dolu
r bavulla askerden döner.

1954 yılına kadar yazdığı bütün şiirlerini bir
rpıda yırtıp atar.

1955'te de ilk şiirini, Elbistan
aymakamlığı'nın çıkardığı 'Engizek
azetesi'nde yayımlar.

1958'de Celâ Belediyesine sınavla muhasebe
emuru olarak girer.

1960-1963 yılları arasında yazdığı şiirlerini,
964'te "Hasanî Mektuplar" adıyla
itaplaştırmış. Sade fakat oldukça kuvvetli bir
slup ve derin bir imani kavrayışla şiir yazar
rakoc, tüm eserlerinde var gücüyle Hakk'ı
oyler ve adaletsizliği hicveder. "Hasanî
Mektuplar"ın yayımlanışından sonra edebiyat
amiası ve okuyucuların dikkatini çeker.

1965'de Pakize Hanım'la evlenir. Bu
vlilikten Mihriban, Türk İslâm ve Enderhan
oğar.

1969'da "Haber Bülteni"ni, "Hasanî
Mektuplar"la birlikte yayımlar. Yazdıkları artık
aha dikkatle takip edilir. Artık ülke genelinde
anılan, sevilen bir şair olmuştur.

1975 yılından sonra birçok eseri ile mazlum
ürekerin nefesi, halkın duygularının
ercümanı olmuştur.

1984 yılında emekli olup Ankara'ya yerleşen
airin birçok şiiri bestelenir ve dillerde
ürküleşir. Vefatına kadar çeşitli gazetelerde
ir ve yazılarını yayınlar. Ödül müessesine
arşı olduğu için, ömrü boyunca hiçbir
arışmaya katılmaz ve şölenlerde yer almaz;
pkı şiirdeki üslubu gibi sade ve derin bir
ayayı yaşamaya çabalar.

7 Haziran 2012 tarihinde kendine has bir
slup ve edebi kıymete sahip şiirlerin sahibi
arak Hakk'ın rahmetine kavuşur ve Ankara
ağlum mezarlığında, Abdülhakim Arvâsi
lazretlerine komşu olarak defnedilir.

ABDURRAHİM KARAKOÇ

BÜTÜN ESERLERİ - 8

Yasaklı Rüyalar

kadim

SUNUŞ

Şiir, nesir ve fikir dünyamızın müstesna bir ismi olan Abdurrahim Karakoç, yirminci asır Türk edebiyatının önemli ediplerinden; inanç, ideal, kültür ve aksiyon adam- larından; üslûp sahibi şairlerinden; son devir Türk şiirinin şahdamarlarından ve “dünün, bugünün, yarının” şairlerin- dendir.

Gazetecilik ve yazarlık da yapan, pek çok sosyal ve siya- si faaliyetin içinde bulunan, en zor şartlarda bile mücadele bayrağını dalgalandıran ve idealizminden asla taviz verme- yen mangal yürekli bir dâvâ adamı olan Abdurrahim Ka- rakoç; sadece şiir değil, nesirde de güçlü bir kalemidir. O; şiirde olduğu gibi fikrî yazılarında da çok ironik, çok derin ifadeler yakalamıştır. Ama Karakoç’un esas şahikalaştığı a- lan, hiç şüphesiz şiirdir ve onun edebiyat dünyasındaki en önemli özelliği zirvelerden seslenen usta bir şair olmasıdır...

Edebiyata ideolojik bir pencereden bakmayanların ve onu yakından tanıyanların müşterek kanaati odur ki; Ab- durrahim Karakoç, Türk edebiyatı tarihinin yanı sıra, Türk milletinin gönül defterine de ismini altın harflerle yazdır- mış olan “Türk şiirinin ve idealizminin son efsanesi”dir... Karakoç, hem milliliğin zirvesine yükselmiş, hem de lirik ve pastoral şiirlerinde evrensel seviyeyi yakalamış çok büyük bir şairdir...

Bir karakter abidesi olan Abdurrahim Karakoç; hem ba- şı dik dağın, hem de boynu bükük menekşenin hâlet-i ruhi-

ABDURRAHİM KARAKOÇ
BÜTÜN ESERLERİ - 8

YASAKLI RÜYALAR

Kadim Yayınları : 79
Edebiyat: 11

© Kadim Yayınları. Bu kitabın tüm hakları saklıdır ve Kadim Yayınlarına aittir. Kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan fotokopi ve bilgisayar ortamında yeniden üretilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Kadim Yayınları 1. Baskı: Nisan, 2015.

Genel Yayın Yönetmeni: Serhat Buhari BAYTEKİN
Yayın Yönetmeni: Enderhan KARAKOÇ
İç Tasarım: Yeter BAYSAL
Kapak Tasarımı: Ezgi ZORLU

Sertifika No: 17590

ISBN: 978-975-9000-72-1

Basım
Salmat Basım Ltd. Şti.
Büyük Sanayi 1. Cadde 95/1
İskitler/Altındağ/Ankara

KADİM YAYINLARI
Kazım Özalp Mah. Rabat Sok. No:27-2
Gaziosmanpaşa- Çankaya/Ankara
Tel: 0-312 431 21 55 www.kadimyayinlari.com

Kadim Yayınları, Orient Yayıncılık markasıdır

kadim

yesiyle temayüz etmiş “Kible” yürekli, “Hilal” bakışlı, “Gül” gönüllü bir güzel insan; Allah (cc)’tan başka hiçbir şeyden korkmayan bir serdengeçti ve “Dünyayı dünyada boşayıp giden” bir muttaki, bir mü’mindir...

80 yıllık hayatını Hâkk’a ve Türk milletine adanmış, bu yolda kalemını kınından sıyrılmış bir kılıç gibi kullanmış, yüreği vatan sevgisinin harman yeri olmuş; Anadolu’nun bütün renklerini, çiçeklerini, dağlarını, yaylalarını, ovalarını, sevdalarını, kavgalarını, halkımızın çektiği çileleri ve sosyal meseleleri şiirlerine taşırken, “Söz atının eğerini altın gümüşle savatlamış” bir ehl-i dildir...

Abdurrahim Karakoç; şiirleriyle birkaç neslin yetişmesine vesile olan, gönüllerde “Gül” kokulu bir چراغ uyandıran, şiir vadisinde derin izler bırakan ve pek çok şairi etkileyerek kendine has bir çağır açan çok önemli bir şairdir... Karakoç’un şiirleri, her açıdan nev-i şahsına münhasır bir üslup ve edebî kıymete sahiptir... Hecenin zirvesi olan Abdurrahim Karakoç; Türk halk şiirini kendi içinde yenileyerek yeni ufuklara taşımış, ona yeni bir soluk, farklı bir söyleyiş getirmiş, halk edebiyatını bakir ifadeler ve olağanüstü benzetmelerle buluşturmuştur. Karakoç; dizelerindeki harf ve kelime armonilerinde bir müzikalite yakalamış, kafiye ve rediflerde ise sağlam bir ses ahengi oluşturmuştur. Bu da Abdurrahim Karakoç şiirlerinin kolayca ezberlenebilir olmasını sağlamıştır... O, halk şiirine; hem gelenek damarından beslenen hem de modern bir anlayışla yarınlara seslenen kentli bir çehre ve farklı bir muhteva kazandırmıştır. Bütün bu üstün özellikler onu hiç kimseye benzemeyen bir şair yapmış ve bir tek mısraını bile duysanız; “Bu Abdurrahim Karakoç şiiridir” dedirtecek bir üslup orijinallliğini ortaya çıkartmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirinde; Yunus’un sevgisinden, Dadaloğlu’nun tavrından, Karacoğlu’nun aşkından, Seyrani’nin tarzından, Emrah’ın söyleyişinden, Fuzûlî’nin

sesinden, Arif Nihat’ın nefesinden, Necip Fazıl’ın zekâsından, Neyzen’in hicvinden, Akif’in rûhundan ve halk türkülerinin şuurundan renkler ve ışıltılar hissedilse de, Karakoç’un şiirlerinin bunların hepsinin dışında kaldığını, onun kendine has bir söyleyiş ve üslûba sahip olduğunu fark edersiniz... Bu durumun idrakinde olan Abdurrahim Karakoç da bir dergiye verdiği röportajda kendisini tarif ederken; “Ben ne Karacoğlu’m, ne Yunus’um, ne de Fuzûlî’yim... Ben, benim.” demiştir.

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri teknik olarak son derece sağlam olduğu gibi; sembol, tasvir, kelime zenginliği, ironik güzellik, mânâ derinliği ve hikmetli söyleyiş açısından da edebiyat tarihimizin zirvelerinden seslenen çok özel ve sanat değeri çok yüksek şiirlerdir. Onun şiirleri; kendine has tarzı, coşkulu anlatımı, vurgulu ve yalın ifadelerindeki modern tasvirleri, sembollere yüklediği mânâlarda yatan orijinal benzetmeleri, zıtlıkların ahengini ortaya koymadaki ifade gücünün derinliği, herkesin kullandığı kelimelere hiç kimsenin tasavvur edemediği anlamlar yüklemadaki mahareti ve anlamsızlığın anafonda okuyucuyu yormazken, ifadelerine çarpıcı nüanslar kazandırmadaki ustalığıyla öne çıkmaktadır...

Karakoç’un şiirlerinde basit gibi görünen öyle derin ifadeler vardır ki, içine girip anlam denizinde ilerlediğinizde, nice farklı boyutlarla karşılaşır ve “sehl-i mümteni’nin en mükemmel örneklerine şahit olursunuz... Onun şiirlerini okuduğunuzda; suskun kalmış ve unutulmuş kekik kokulu nice kelimelerle tanışır, Türkçemizin nisvana terk edilmiş bazı sözlerinin okuyucuya tebessüm ettiğini, can çekişen bazı kelimelerin de âdeta yeniden hayat bulduğunu görürsünüz...

Abdurrahim Karakoç’un şiirlerinde; gürül gürül akan bir söyleyiş, çok güçlü bir anlatım, dolgu malzemesi olmayan mısralar, bir sülûs hat güzelliğindeki görkemli bir za-

rafet, çok içli bir hissiyat, özellikle lirik şiirlerinde ruha bir meltem serinliği veren ve gönülleri aşka getiren muazzam bir şiiriyet vardır... O, kelimeleri bir kuyumcu titizliğiyle şiirlerine taşımış, müzikalitesi çok yüksek ses ve söz armonileri yakalamış, bunlardan derin anlamlar tedai ettiren çok farklı tanımlamalar ortaya koymuştur... Abdurrahim Karakoç, herkesin kullandığı sıradan kelimelerden çok, çarpıcı ve hiç kullanılmamış terkipler oluşturmuştur... O, şiirimize; yeni sesler, yeni söyleyişler, yeni mazmunlar katmış, modern ifade tarzının harika mısralarını karşımıza çıkartmış, bu da onu Türk şiirinin “Beşinci Mevsim”inden seslenen çok özel bir şair yapmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri; halkımızın hislerine, sıkıntılarına, dertlerine, öfkelerine, özlemlerine, hasretlerine, sevdalarına, aşklarına, inançlarına ve buram buram Anadolu kokan duygularına tercüman olduğu ve insanımızın yürek yangınlarını çok sarsıcı, etkileyici ve güçlü ifadelerle dile getirdiği için çok sevilmiştir... Karakoç’un aşk ve seveda şiirleri gibi, gurbet ve memleket şiirleri, sosyal ve siyasi şiirleri, destanî ve irfanî deyişleri de -sağdan sola- herkes tarafından çok büyük zevkle okunmuş ve dilden dile dolaşmıştır... Abdurrahim Karakoç; sevilen ve yazıları takip edilen bir erbab-ı kalem olduğu gibi, şiirleri de en çok ezberlenen ve en çok bestelenen şairler arasındadır... Ayrıca onun “*Hasan’a Mektuplar*” ve “*Vur Emri*” gibi eserleri -şiir kitapları arasında- yakalanması çok güç olan ve nadirattan baskı sayılarına ulaşmayı başarmış kitaplardır.

Karakoç’un şiirleri; halkımızın vicdanının sesi, gönül dünyamızın aşk hâzinesi, irfanımızın bilge nefesi, zulme karşı kıyamın besmelesi, Anadolu’nun mertlik öfkesi ve bu toprağın isyan çığlığı olmuştur... Çünkü o; zalime, zulme, haksıza ve haksızlığa “muhalif” olan ve inanmadığı hiçbir şey hakkında serd-i kalam etmeyen bir ediptir. O aynı zamanda; kıvrak bir dille kaleme aldığı siyasi taşlamaları, ince

ve keskin bir zekâ ürünü olan ve taşı gedğine oturtan mü-kemmel hicviyeleriyle de haklı bir ün kazanan çok büyük bir heccavdır.

Karakoç; hayat gayemiz olan İslamiyet ile hayatımızın gerçeği olan Türklüğü baş tacı yapmış ve kalemini, kalemını, sanatını Müslüman Türk milleti için vakfetmiştir. Onun yüreği, “Kar koysan kor olur aşkın külüne” dedirten bir seveda yemini; gönlü, Mekke’den İstanbul’a, Medine’den Buhara’ya, Üsküp’ten Kerküke, Altaylar’dan Tuna’ya, El-hamra’dan Kudüşe yol bulan mukaddes aşkların meskeni ve her bir mısrası Anadolu insanının sesidir... O; kalplere ve zihinlere “mıh gibi” kazınmış dizeleri ve geniş kitlelerce ezberlenmiş şiirleriyle ardında çok önemli eserler bırakmıştır. O bir dâvâ adamı olarak inanç ve ideallerini; şiirlerine, yazılarına ve hayatına hükümrân kılmış ve yazdıklarıyla Türk-İslam Ülküsü’nü birkaç neslin gönül gönderinde dalgalandırmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri kendi yüreğine doğru yürümesiyle işittiği aşına seslerden ve seveda gergefinde doyumsuz bir aşkla dokuduğu ışıklı nağmelerden oluşan bir şehrayindir... Karakoç’un şiirlerini okuduğumuzda sıkıntılarımız dağılır, gönlümüz coşar ve her bir mısranın oluşturduğu farklı bir rüzgârla yüreğimiz yelpazelenir... Söylemek isteyip de dile getiremediğimiz duygular en güzel ve en etkili ifadesini onun şiirlerinde bulur, öfkeniz ve isyanınız onun mısralarında dile gelir, dizelerdeki parıltılar ruhunuzu aydınlatır, ümidinizi artırır ve heyecanınızı kıyama durdurur...

Abdurrahim Karakoç; “Bir Güzel Ülkü”ye âşık, “Anamızın ak sütü” olan güzel Türkçemiz gibi aziz vatanımıza, Türk ve İslam dünyasına da yürekten sevdalı bir gönül adamıdır... O aynı zamanda; “Evinin her penceresi Kibleye açılan bir büyük şair”, “kendisini her saat musalla taşında yatarken seyreden bir gazi-derviş” ve “Gül” aşkıyla yanıp

tutuşan bilge bir Alperen'dir... Fakat bunların hepsinin üstünde ve ötesinde ancak yüzyılda bir yetişen çok büyük bir şairdir...

Şahsî, fikrî ve edebî kişiliğini genel hatlarıyla ifade etmeye çalıştığımız üstat Abdurrahim Karakoç'un eserlerini aslına uygun olarak yeniden tashih ve tanzim ederek yayımlama kararı almamızdaki en büyük etken, şimdiye kadarki baskılarında daha çok ticari kaygılarla hareket edilmesi, gerekli titizliğin gösterilmemesidir... Hâl böyle olunca, bize düşen görev, "Abdurrahim Karakoç Külliyatı"nın orijinal hâliyle okuyucuyla yeniden buluşmasını temin etmektir... Bu da, rahmetli Karakoç'un da sağlığında şikâyet ettiği, ama yayınevlerinin bir türlü önem vermediği hata ve yanlışlıkları ortadan kaldıracak ve o muhteşem şiirlerin aslına uygun olarak okuyuculara ulaşmasını sağlayacaktır. Bütün gayretimiz, böylesi bir düşünce ve hizmeti temin içindir.

Medeniyetimizden tevarüs ettiğimiz o muhteşem ifadeyle hatm-i kelim ediyor, "Niyet hayr, akıbet hayr" diyor; "Dördüncü cemreyi yüreğinde taşıyan" Abdurrahim Karakoç dostlarına ve okurlarına selam, sevgi ve saygılar sunuyoruz...

Gayret bizden, yardım Cenab-ı Allah'tandır...

SÖZ BAŞI

Her kitabın başına bir "Ön Söz" yerleştirmek ortak teâmül hâline geldi...

Sanki "Ön Söz" yazılmazsa kitap çıplak kalacak?

Elinizdeki "Yasaklı Rüyalarda" adını vermiş bulunduğum yeni eser altı veya yedi yılın bir kısım mahsulüdür...

Aşk, öfke, ironi karışımı bir eser... Daha doğrusu yaşadığımız 90'lı yılların bir yorumu...

Yasaklı yıllar,

Müdahaleci yıllar,

İnsanların temel hak ve hürriyetlerinin hiçe sayıldığı çirkin yıllar. Bir şair titizliği ile bakıldığında ahlaki unsurların dibe vurduğu, kapkaççılığın rutinleştiği, siyasetin vesayet altında icra edildiği, açların daha aç, tokların daha tok olmasını sağlayan yıllar...

Sanatın, edebiyatın, tefekkürün, tasavvufun "Aman sen de" umursamazlığı içinde geriye itildiği yıllar...

Şiir yazanın çokluğu, esas şairin yokluğu da bu yıllara tesadüf etmektedir...

Siyaset cambazlarına methiyeler.

Para gelecek yerden yağ esirgememe yılları...

Hâlbuki edebi eser tertemiz olmalı... Bilhassa şiir dünyalıklara feda edilmemeli...

Temiz ve ahlaklı şiir, çarpıcı ve hatırdı kalıcı şiir, okuyanın içinde kendini bulacağı şiir has şiirdir, şerefli şiirdir...

Roman da öyle, hikâye de, karikatür de...

Boş ve boşluklarla malül eser hem kalıcı olmaz, hem de kültürümüze zarar verir. Bitaraf gözle bakarak, bitaraf şekil-
de zamanı yorumlamak gerekir kanaatindeyim...

Ben bu eserimde de diğerlerinde olduğu gibi hassas dav-
randım. Bazı kesimlerin husumetini çekme pahasına vic-
danen huzur içindeyim... Yazdıklarım teslimiyetçi sevgiye,
nefretle bilenmiş husumete körü körüne alet edilmemiştir...

Okuduğunuzda anlayacaksınız... İhtilaflarımız da bulu-
nacak elbet... Amma ihtilaflar veya görüş ayrılıkları hâktan
ayrılmayı gerektirmez...

Şiir zor sanattır... Hele günümüzde riskli bir mecrada
tek başına yol katetmektir... Amma şerefidir... Amma lü-
zumludur...

Hangi şiir diyen olursa, tefrik yapmayacağım "Gerçek
şiir" demekle iktifa edeceğim...

Okuyucu verecektir en doğru kararı...

Ben kendime kısmet olanı yazdım sadece...

Abdurrahim Karakoç

DÜNYA MANZARASI

YEDİNCİ PETRO'nun beyaz kısağı
Değişti rengini DORU'ya döndü.
Ünlü şövalyenin çelik mızrağı
Eğilmiş plastik BORU'ya döndü.

Seralara hâyâl ekti aşiret
Su yerine asit döktü aşiret
Ne çektiyse beğden çekti aşiret
Üzümler, hurmalar DARI'ya döndü.

Manşet, sütun umut döktü falcılar
Uzun yürüyüşe çıktı yolcular
Ehlileşti asi ruhlu solcular
Devrimciler munis SÜRÜ'ye döndü.

Yenilendi NOEL, eskidi NEV-RUZ
Çiftleştii çiftlikte katırla domuz
Aşağı su gölü, yukarı boynuz
Kelleler bakımlı KORU'ya döndü.

Kartallar semada uykuya daldı
Kral soytarıdan mesleği çaldı
Vakarın yerini hafiflik aldı
Suratlar tuzlanmış DERİ'ye döndü.

Konuşan ağız çok, düşünen baş yok
Beyinlerde mikrop, boyunlarda tok
Okçubaşların attıkları ok
Hedefe varmadan GERİ'ye döndü.

Patronlar DÜK oldu, Kâhyalar BARON
Çıktı her ülkeden üç EVA PERON
Dünyayı yakıyor NEMRUT'la NERON
Geceler siyahtan SARI'ya döndü.

Tanzanya'nın bile ÇARIÇE'si var
Zennelerin erkek NEDİME'si var
Dinleyin ne diyor? Tellal sesi var:
"Bıyıklı serkeşler KARI'ya döndü."

Menfaat lazımdı, meşhurluk şarttı
Ödül avcıları arttıkça arttı
Teraziler kendi kendini tarttı
Yüz yıllık ölümler DİRİ'ye döndü.

Derdimizi yâd ellere danıştık
Türkçe'yi Çince'den berbat konuştuk
Fato'larla, Keto'larla tanıştık
Meryem'lerin ismi MERİ'ye döndü.

Yüreksizler oturunca divana
Yeniden gün doğdu KORKUNÇ İVAN'a
Doğuda arılar küstü kovana
Batıda sinekler ARI'ya döndü.

Zampara-fahişe doldu kanallar
Ahlâkı kökünden yoldu kanallar
MANUKYAN'ın EVİ oldu kanallar
Ekranlar tıpatıp HARA'ya döndü.

Despot PUTİN, Çar fıtratı taşıyor
Çeçenya'da kan gövdeyi aşıyor.
Kıbrıs'ta sivilce çıbanlaşıyor
Musul-Kerkük azgın YARA'ya döndü.

Düşük ayar yeni ŞAH'lar oluştu
Dört dümbelek dünyamızı bölüştü
Kürt begleri Komünizmle buluştu
Vietnam kıızıdan GRI'ye döndü.

Stalin'in heykelini söktüler
Demirini eritip kürek döktüler
Mongolya'da yüz bin heykel diktiler
Olaylar cevapsız SORU'ya döndü.

Semirdi haksızlar, haklar yenince
Haydutlar çoğaldı ışık sönünce.
"Herkes kiblesini bulsun" denince
Yukarı mahalle PARA'ya döndü...

Nasıl anlatsam ki, işte dünyamız
Boşuna dönüyor... boşa dünyamız
Hem hasta, hem karda/kışta dünyamız
Tek tek gelen dertler Seri'ye döndü.

AHVALİMİZİ İZAHTIR

Bir yüzü enflasyon, öbür yüzü zam
Vatandaş devletten umudu kesti.
Memurlar açlığa alıştı tamam,
İşçiler ücretten umudu kesti.

Palavra diz boyu Tansu bibiden
Zararla dönüyor kazanca giden
Esnafın farkı yok hasta hindiden
Tüccar ticaretten umudu kesti.

Aski'den ceplere akan çaylar var
İski'den çamura batan taylar var.
Haksız bölüşülen nice paylar var
Millet adaletten umudu kesti.

Kerpiçten duvara mermer payanda
Bu garabet az görülür zamanda.
Cansız tene buzluk da bir hamam da
Canlılar ibretten umudu kesti.

Vaatler kof çıktı, idealler boş;
Bilinmiyor kim ayıktır, kim sarhoş
Terkeyle sevdayı-dön arpaya koş
Gayretli gayretten umudu kesti.

28 Kasım 1994

RÖPORTAJ (1)

Çağdaşlaştık begim, uyduk moda
Şemdinli'yi Angara'ya benzettik.
Apartmanda it bağladık odaya
Kendimizi maskaraya benzettik.

Sır kalmadı, gizli-saklı değişti,
Mü'minin, kâfirin aklı değişti.
Atıklar döküldü, şekli değişti
Tuz Gölü'nü Marmara'ya benzettik.

Oynayan oynuyor bir maç yerine
Yiyen de var havyar, güllaç yerine
İlk kalkan içiyor ilaç yerine
Laikliği gargara benzettik.

Ayrı yöne çekti baş ile beden
Selamlaşmaz oldu gelenle giden.
Beş-on mürşit çıktı her mahalleden
Kutsal dini afaraya benzettik.

Meclis'te vekilin usul kavgası,
Sokakta asıl'ın asıl kavgası.
Bitmez kürsülerde fasıl kavgası
Ciddiyeti yaygaraya benzettik.

Tez öğrendik desiseyi, düzeni
Zincire bağladık aklı, izanı.
Altı ay içinde Şevket Kazan'ı
Sabikundan Moğultay'a benzettik.

Hurdalığa attık eskiyi kökten
Sekiz fil çıkarttık bir tüylü börkten.
Adalet kartalın indirdik gökten
Yoluverdik yarasaya benzettik.

Dağa saldıkt ittihadı-ülfeti
Sıfırladık zahmet ile külfeti
Hediyeyle tebdil ettik rüşveti
Hâzineyi lokantaya benzettik.

İftirayla nakışladık elfazı,
Maharetle olur yaptık olmazı.
Perinçek'e ışınladık Yılmaz'ı
Carliston'u tamzaraya benzettik.

Erbaplaştık, kurnazlaştık her işte
İyi bak da semereyi gör işte.
Çuval çuval nal toplarız yarışta
Safkan tayı kel sıpaya benzettik.

Soyduk, soyundurduk dönderdik muza
Kar koktu, buz koktu, kurt düştü tuza.
Kül yutturduk, dans ettirdik karpuzla
Portakalı pırasaya benzettik.

Siyaset yalanla mekik dokuyor
Sanal-edebiyat çiğ et kokuyor.
Yılışık mankenler haber okuyor
Dilimizi tarzancaya benzettik.

Sivrice'ye girdi sayısal loto
Kamerayla ev ev geziyor Fato.
Umudumuz oldu Memiş'le Keto
İstanbul'u Arpaçay'a benzettik.

Öğrettik faize faiz katmayı,
Erdem saydık büyük yalan tutmayı.
Ankara'da mahpus alıp-satmayı
Pazardaki trampaya benzettik.

Gâvurdan, hınzırdan tuttuk vasi'yi
Cilaladık eşkiyayı, asiyi.
Hoşafa çevirdik demokrasiyi
İtaati angaryaya benzettik.

Şimdi mum söndürüp yakmak işimiz
Çamur oldu hayalimiz, düşümüz.
Su içerken kırılıyor dişimiz
Rezilliği tantanaya benzettik.

Rekor kırdık begim... Atladık çağı,
Garibin sırtına yükledik dağı.
Savatladık solu, sosladık sağı
Kart maymunu kaynanaya benzettik.

Çalıştık son verdik rical kaht'ına
Bundan sonra ne çıkarsa bahtına.
Süleyman'ı otutturduk tahtına
Necmeddin'i Mandela'ya benzettik.

Doğrulardan çember yaptık kolay mı?
Kokarcadan amber yaptık kolay mı?
Puthaneye minber yaptık kolay mı?
Manzarayı manzaraya benzettik.

22 Şubat 1997

1998 RAPORU

Çeteler cemresi başkente düştü
Ciddiyet kavağa çıktı bu sene.
Manevi babalar günah bölüştü
Büyükler palavra sıkı bu sene.

İrticayla yattı, kalktı memleket.
Üç öğün cambaza baktı memleket.
Yandı, tozdu, yağdı, aktı memleket
Vatandaş illallah çekti bu sene.

Günbegün artarken ülkenin borcu
Meclise dayandı soygunun ucu.
Mazlumlara yalarken çıplak avucu
Zalimler enseye çöktü bu sene.

Ne ki "tâli tehdit" sayıldı terör
Uyandı uykudan, ayıldı terör.
Tekmil köye-kente yayıldı terör
Eşkiya çok kanlar döktü bu sene.

Çanak çömlek sattı gelişti medya.
Uçurdu yalanı, yıldı medya.
Kahr güç olmaya çalıştı medya
Ekranlar, sayfalar koktu bu sene.

Takıldı kafalar türbana, kıla
Asır sığdırıldı bir küçük yıla.
Hiç sahip çıkmadı vekil asıla
Eziyetsiz bir gün yoktu bu sene.

Huzurun altını oydu D'ANASOL
Sürgüne, kıyıma doydu D'ANASOL
Memuru aç-bi'laç koydu D'ANASOL
Vaatler semaya aktı bu sene.

Mafya kaset yaptı, film çevirdi.
Sıkışan devlete tehdit savurdu.
Çakıcı kundesı bakan devirdi
Hırslar geleneği yıktı bu sene.

Nüfuzlu patronlar girdi araya,
Ak boya vuruldu kara paraya.
Türlü şüphe yağdı tüm Ankara'ya
İtimat nalları dikti bu sene.

Kundaklandı gönül harmanlarımız
Kesildi vücuttan dermanlarımız.
Peşkeşe uğradı ormanlarımız
Kimi ormanları yaktı bu sene.

Öğrendik... "Bağımsız değil" miş hukuk
Hafif sol tarafa eğilmiş hukuk.
Baskılar altında boğulmuş hukuk
Duyanlar canından bıktı bu sene.

Baba temel attı kurdele kesti,
Salladı şapkasını, rüzgârlar esti.
Mardin'i, Muğla'yı senfoni bastı
Gariban boynunu büktü bu sene.

Deniz muhalefet, Baykal iktidar
Çarpık icraatta çelişkiler var.
En başta Suriye, ah şu komşular
Herkes akrep gibi soktu bu sene.

Bir tarafta birlik, dirlik canları
Bir tarafta fitne bezirgânları.
Bir tarafta çağın kart yılanları
Herkes tohumunu ekti bu sene.

1 Ekim 1998

BİR ÜSTÜ ON PAYE

Burası Türkiye, “olmaz” olmaz ki
Bir travestiye on evlat düşer.
“Tek hayırlı” kalsın, “dört ruhsat” ne ki.
Bir zampara şeyhe on avrat düşer.

“Sabır” ha?.. sabırda kalmadı takat;
Ölçüler ayarsız dengeler sakat.
Yüz kartal bir keklik bulamaz, fakat
Bir hantal ayıya on ahlat düşer.

Oteller var kalabalık, yıldızlı
Dövizler savrulur, yaşanır hızlı.
Âlemler yapılır oğlanlı-kızlı
Bir aygır herife on gavat düşer.

Kirlere bulaştık yıllar boyunca
Yıkansak arıtmaz Dicle'yle Tuna.
Yargıcı, infazcı medya olunca
Bir suçsuz garibe on cellat düşer.

Ne seven bellidir hayret, ne vuran;
Çalışandan daha makbul oturan.
Kırk müslüme çok görülür bir Kur'an
Bir entel aydına on Tevrat düşer.

Dilde yalan dolan, serde siyaset
Devadır bin türlü derde siyaset
Sahne, podyum, ekran, perde siyaset
Bir zilli yosmaya on sanat düşer.

Taksimât böyledir yukarı katta
Mazlum hep vurgun yer, çabalar altta.
Zalim sefa sürer sarayda, yat'ta
Bir mağdura her an on feryat düşer...

Gel-gittemiz irademiz teklerken
Fıtık olduk derdi derde eklerken
Saffkan atlar nalsız, çulsuz beklerken
Bir uyuz sıpaya on nalbant düşer...

Talıpli var candan, serden geçmeye
Hakkı yoktur beğenmeye, seçmeye.
İşçi memur su bulamaz içmeye
Bir vekile ayda on Abant düşer...

Çok oldu adalet raydan çıkalı.
Vurguna üşüştü iti, çakalı
Sessiz milyonların yolu tıkalı
Bir haramzadeye on varyant düşer...

Yazmakla bitmez ki ne yazsam daha
Karanlıklar hasret koydu sabaha.
İşte acı gerçek... ve işte saha
Bir metrekareye on berbat düşer...

7 Şubat 1997

OY!..

Seni çok sevenler (?) çok örseledi
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...
Açların çalıştı, tokların yedi
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Yanan hep sen oldun, yakılan sensin
Ruhuna çiviler çakılan sensin
Şekilden şekile sokulan sensin
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Sınırlar çizildi rüyalarına
Yasaklar konuldu dualarına
Hangi sesler hâkim semalarına
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Ahlat'ın, Afşin'in, Söğüt'ün mahzun
Evladın, âşığın, yiğidin mahzun
Tebessümün mahzun, ağtın mahzun
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Metruk manastırlar ihya olmakta
Hüzün camilere mahya olmakta
Yâdlar başımıza kâhya olmakta
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Üzerinden hâk, adalet silindi
Hayâ zırhı delik delik delindi
Bu zelil duruma nasıl gelindi
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Dün şehit kanıyla sulanan sensin
Bugün alkollere belenen sensin
Düşmandan sadaka dilenen sensin
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Şehit torununa "sen sus" diyorlar
"Vatan sevmek bize mahsus" diyorlar
Her taraf toz-duman, kâbus diyorlar
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Hariçten gelenler köprüyü tutmuş
Dost karşı kıyıda seni unutmuş
Hınzır yeller yaprakların kurutmuş
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

Biraz azim, biraz gayret derim ha
Delinir karanlık, sabret derim ha
Şanlı mazi döner elbet derim ha
Oy güzel vatanım, oy Anadolu...

BEN MÜRTECİ DEĞİLİM

Sıkırım kadın eli
Ben mürteci değilim...
Severim meşhur keli
Ben mürteci değilim...

Mürşidim rantçı Celal
Tanımam haram-helal
Ufkumu sarmaz melal
Ben mürteci değilim...

Görsem bir başörtülü
Cinnet бүрүр gözümü
Kaçırırım ölçümü
Ben mürteci değilim.

Uygarım, çağdaşım hey
Kör-kütük ayaşım hey
Sen anla yoldaşım hey
Ben mürteci değilim...

Müziğim senfonidir
Modellerim con'i'dir
Fikrim helezonidir
Ben mürteci değilim...

Kendimde kendim yoktur
Dansta menendim yoktur
İlmim yok, fendim yoktur
Ben mürteci değilim...

En yüksekte dayım var
Her peşkeşte payım var
Dangıl-dulgul huyum var
Ben mürteci değilim...

Ne hocayım, ne hacı
Favorim ebe-bacı.
Kulak ver ey zurnacı
Ben mürteci değilim...

İşim pavyonda, barda
Can bulurum esrarda
Her dem, her hâlükârda
Ben mürteci değilim...

Sakalsızım gör işte
Görmeyenler kör işte
İçtiğim likör işte
Ben mürteci değilim...

Tarikat mı? Aman tü
Düşmanım hicap, örtü
Yaptığım resimler nü
Ben mürteci değilim...

KOTAR EMMİ'YE DİLEKÇE

Karlo Kotar Emmi aydınlat bizi
Türk'ün soyu sopu ne biçim olsun?
Al götür, sil götür benliğimizi
Fikrimizin çapı ne biçim olsun?

Bilenmiş baltalar bekliyor elde
Memur kıymına yardım et gel de
Tereddütte kaldık hepsi güzel de
Baltaların sapı ne biçim olsun?

Hilâl'in yerine haç mı takalım?
Belki de sırası gelir, bakalım;
Nasıl oturalım, nasıl kalkalım?
İnsanların tipi ne biçim olsun?

Hızlandır kör-topal koşan evrimi
"Zorunlu" kıl "olanaksız" devrimi.
Dört köşe mi, yuvarlak mı, sivri mi,
Futbolcunun topu ne biçim olsun?

Her şey tazelensin, kalmasın bayat
Himmet buyurmazsan çekilmez hayat.
"Çağdaş içerikli koşullar" dayat
Hemşirenin kepi ne biçim olsun?

Emredersen kısaltırız uzunlu
Sen ayarla çorbamızın tuzunu.
Tarif eyle evsafımı dozunu
Şu iktidar hapı ne biçim olsun?

Sadakanız entelleri doyurur
Namussuzu namusludan ayırır.
Şef dediğin “anlamam” der, buyurur
Danaların ipi ne biçim olsun?

Tanımayız IMF’den büyüğü
Az konuş, öz konuş, bırak geyiği.
Yörük bacım nasıl yaysın yayığı
Mutfağının tüpü ne biçim olsun?

Bülent kıvrırsa da çıkmaz sözünden
Mesut-Devlet yürür gelir izinden.
Gökdelenler diktik davul tozundan
Pencereyle kapı ne biçim olsun?

Sinop’ta, Muğla’da, Kars’ta, Bolu’da
Türk’üz; mülteciyiz Anadolu’da
Yıkıverin gitsin sağı-solu da
Çağdaş yeni yapı ne biçim olsun?

Vergi köprüsü kur, gelip geçelim
Emret su yerine zehir içelim.
İşçi, çiftçi doğrayalım, biçelim
Vurguncunun küpü ne biçim olsun?

Biz sizden olmaya yemin eyledik
Çevirdik tavani zemin eyledik.
Antik envanterler temin eyledik
Verilecek tapu ne biçim olsun?

Bostancıbaşılar bostanı bozar
Turp, hıyar, muşmula, ipliğe dizer.
Karga, tilki, sinek çöplükte gezer
Üzümlerin çöpü ne biçim olsun?

Çoğunun kışında yok amma donu
Gezdirir cebinde cep telefonu.
Ölümlle gelirmiş dünyanın sonu
Kefenlerin cebi ne biçim olsun?

Sana maruzatım bunlar şimdilik
Çahyor derinden çanlar şimdilik
Sözümden anlayan anlar şimdilik
Sarayların şap’ı ne biçim olsun?

HAYATIMIZIN TERCÜMESİ

Buyurun beraber okuyalım, tarafsızca yorumlayalım:

“Biz... biz” diye avunduk, biz yoktu, “ben”ler vardı.
Siyaset sofrasında bizi yiyenler vardı...

Körpe hayallerimiz kör tırpanla biçildi
İşret meclislerinde kanlarımız içildi...

Dağlar yürüsün diye atlas yelkenler gerdik
Nemi kurusun diye denizlere un serdik...

Nurdan gömlek giydirdik çamurdan heykellere
İnanmıştık bir defa, aldatıldık bin kere...

En hâlis niyetlerle en pis çukura düştük
Bir gün hâkikat ektik, her gün yalan bölüştük...

İstismar eylediler en hâlis sevgimizi
Bozuk terazilere dara yaptılar bizi...

Aldatmadık... aksine her mevkide aldandık
Ateşlerde üşüdük, akan sularda yandık...

Gereksiz bir noktaydık NATO’nun kuyruğunda
Ve şimdi robotlaştık IMF buyruğunda...

Ülkeyi parselledi Rumeli kaçkınları
Vatandan bihaberdir vatanın seçkinleri...

Türkiye’nin kaderi Türk’ün elinde değil
Bu zilleti çekmek zor, eğil ey başım eğil.

Oyuncular kapkaççı, hakemler gayri adil
Kaygısız yaşamak mı? Köleliğe muadil.

Haysiyet sarayından indirdiler kadını
Soydular, çağdaş diye süslediler adını.

Ne kalbimiz çalışır, ne beynimiz düşünür
Metalden mamul robot, belki bizden daha hür.

Mukallitlik bahsinde maymundan ilerdeyiz
Gün boyu tuvalette, mutfakta, kilerdeyiz.

Demedik haram-helal lükse, israfa daldık
Zayıf halkı sömürdük, devlet malını çaldık.

İnançla, ibadetle karıştırdık riyayı
Emirle, siparişe görmekteyiz rüyayı.

Borçlar boydan aşınca irademiz çözüldü
Düşünce yollarına ne mayınlar düzüldü.

Çoğalıyor her cinsten canlı heykellerimiz
Günbegün öpülmekten eskiyor ellerimiz.

Mülk yalan, malik yalan, mülkün temeli yalan
Sığınmacı melezler mülkü ettiler talan.

Korkaklardan put yapıp korkunç imaj yükledik
Şişirdik ve şişirdik, küçüğü büyükleddik.

Küçücük gövdemizle dünyayı taşıyoruz
Yaşamak buysa eğer mutlaka yaşıyoruz.

Mezar taşları diri, mezar taşları canlı
Mezardaki ölümler bizlerden heyecanlı...

Şarlatanı, zorbayı kurtarıcı sandık biz
Yalancı rehberlerin iğfaline yandık biz.

Bitti, tükendi işte eğer, belki ve şayet
Sızlanmak nafiledir, boşadır her şikâyet.

Tablo karanlık, lâkin aydınlık hiç yok değil
Karnımız tok olsa da gözlerimiz tok değil.

Doğmadık bebeklerin duası var yollarda
Şifa bulmaz dertlerin devası var yollarda...

KARIŞTIRMA OYUNU

Bir şişman bir cılız girdi kol kola
Zina ve nikahı karıştırdılar.
Damat telaşıyla çıktılar yola
Akşamla sabahı karıştırdılar.

Biri laf kaydattı, vaat pişirdi
Biri servis yaptı, çalıp aşırıldı
Vade doldu... ikisi de şaşırdı
Çorapla külâhı karıştırdılar.

Toy seyis karnından okladı atı
Doğu "eyvah" dedi, "oh" çekti batı
Baltayla yaptılar ameliyatı
Kasapla cerrahı karıştırdılar.

Zamlı baş aldılar cüz'i harçlıktan
Garipler komaya girdi açlıktan.
Ya hırstan, ya histen, ya kıskançlıktan
İmrenle ikrahı karıştırdılar.

Arkadan bak kuzu, önden bak zorba
Ekran hoşaf oldu, kürsüler çorba.
Döküldü zerzevat, delindi torba
Yalanla esası karıştırdılar.

Doymaz midelere takıp kancayı
Hizmete soktular yedek parçayı.
Has bala kattılar sosu, salçayı
Merhemle silahı karıştırdılar.

En cavit, en başa geçti oturdu
Fikri durmuş, beyler... batırdı.
Yoldaşlar, yeğenler malı götürdü
Son ile siftahı karıştırdılar.

Bir cenah fitraten yıkım, bozumcu
Bir cenah boşverci, nemelâzımcı
Birisi Akif'çi, biri Nazım'cı
Diskoyla dergâhı karıştırdılar.

Her devrin mimarı olmuşlardı ya
Hani herkesten çok bilmişlerdi ya
Düzeltiriz diye gelmişlerdi ya
Kaosla, ıslahı karıştırdılar.

İhtirasta, öçte uyum başladı
Zirveden tabana kıyım başladı
Gün geldi... Geriye sayım başladı
Düzlükle berzahı karıştırdılar.

Ulaştı istismar en son raddeye
İndi haramiler dağdan caddeye
Ulûhiyet yüklediler maddeye
Şeytanla Allah'ı karıştırdılar.

Âlemlere şenlik bir hoş ikili
Mizaha kaynaktır bu boş ikili.
Durmadan saz çalan sarhoş ikili
Hüzzamla segâhı karıştırdılar.

Tur attılar uçtan uca dünyada
Beklediler kapı-baca dünyada
Dost seçelim derken koca dünyada
Çörçil'le Cinnah'ı karıştırdılar.

22 Mart 1993

VURSUN MU?

“Soy” düzeni, “çal” düzeni
Kör çağın topal düzeni
Sürsün mü babam, sürsün mü?

Soyguncu dinç, millet yorgun
Vurguncular daha vurgun
Vursun mu anam vursun mu?

Hırsız yeni, usûl eski
Beş yıl daha İLKSAN-İSKİ
Dursun mu emmim, dursun mu?

Enflasyonla geldik dize
Zam tokmağı ensemize
Vursun mu bacım vursun mu?

Dışa bağımlı piç güçler
Yurdumuza çekic güçler
Girsin mi gardaş girsin mi?

13 Şubat 1994

BABANÂME

Yılda beş yüz beş gün dolaştı gökte
Mağripten maşrika uçtu başbaba...
Bir eli yargıda-bir eli YÖK'te
Gönlünce güzeller seçti başbaba...

Her yaptığı usul oldu-tarz oldu
Söylediği kullarına farz oldu
Aşkabat'ta beş artı beş şarj oldu
Yirmi bardak votka içti başbaba...

“Dün dündür” suyuyla doldu çok testi
Peşinden çağdaşlık yelleri esti.
Altmış milyon metre kurdele kesti
Yüz seksen bin tesis açtı başbaba...

“Nurlu” demişlerdi-parlardı nurdan (?)
Kimselere pay vermezdi gururdan.
Zaman geldi bıkıverdi huzurdan
Çölaşan safına geçti başbaba...

İpleri gerdikçe gerdi bir zaman
“Verdimse ben verdim” derdi bir zaman
Sınırsız yetkiye erdi bir zaman
Sevdiği sandıktan kaçtı başbaba...

El ense çekerek "rutini yıktı"
Memurun-işçinin ümüğün sıktı.
Senfoniden girdi sonattan çıktı
Ormanlara nota saçtı başbaba...

Binince inmedi bir asır attan
Her zaman geçerim sandı sırttan
"Rodeo yaparken" düştü kır'attan
Kendi kefenini biçti başbaba...

İNCİTME

Gölgesinde otur amma
Yaprak senden incinmesin.
Temizlen de gir mezara
Toprak senden incinmesin.

Yollar uzun, yollar ince
Yol kısadır aşk gelince.
Yat kurban ol İsmail'ce
Bıçak senden incinmesin.

Burdayım de ararlarsa
Doğru söyle sorarlarsa.
Tabutuna sararlarsa
Bayrak senden incinmesin.

İl göcsün göçtüğün vakit,
Yol yansın geçtiğin vakit.
Suyundan içtiğin vakit
Kaynak senden incinmesin.

Toz konmasın sakın sana
Hakkı geçer halkın sana.
Gücenmesin yakın sana
Uzak senden incinmesin...

19 Ocak 1999

KURTULDU

Devrim bey akıllı bir zat
Devleti soydu kurtuldu...
Dönegliği yaptı sanat
Düzene uydu kurtuldu...

Savaş bey yaman mı yaman
Sağı arpa solu saman
Savaş çıkmıştı bir zaman
Savaştan tüydü kurtuldu...

Çağdaş bey azatsız köle
Her gün yoğurt çalar göle
Çeltik ekti susuz çöle
Reklama doydu kurtuldu.

Özgür bey açıkgöz alık
Yüreği beyni kiralık
İradesi suda balık
Sözünden caydı kurtuldu.

Aydın bey siyah bir kömür
Soymakla geçirdi ömür
İçi çamur dışı çamur
Kalın zırh giydi kurtuldu...

Mümtaz bey önemli asıl
En katı, en eski fosil.
Ağır ağır, usul usul
Hukuka kıydı kurtuldu.

8 Şubat 1999

ŞEHİDE AĞIT

Ey iman sembolü, ey şanlı yiğit
Ey büyük mücahit, ey büyük şehit
Kıyamete kadar artık her vakit
Nisanlar ağlasın...

Yas tutsun ırmaklar, yas tutsun dağlar
Seni nasıl... nasıl unutsun dağlar?
İsminle kendini avutsun dağlar
Ormanlar ağlasın...

Her sabah kartallar konsun kabrine
Rüzgârlar Fatihâ sunsun kabrine
Şeyh Şamil'in nuru insin kabrine
İhvanlar ağlasın...

Toprak, incitme ha misafirini
Daha az görürsün böyle birini.
Hoşnut et İslam'ın mefahirini
İnsanlar ağlasın...

Meydan meydan, dayak vurdu Ruslara
Kök söktürdü, kan kusturdu Ruslara
Tek başına karşı durdu Ruslara
Meydanlar ağlasın...

Hep "bayramlar bayram ola" derdik biz
Kurban Bayramına yaşlı girdik biz
Cahar Dudayev'i kurban verdik biz
Kurbanlar ağlasın...

Zulme baş kaldırdı, Hâkk'a yaslandı
Zaferleri şehadetle süslendi
Hürriyete gönül vermiş aslandı
Aslanlar ağlasın...

Ağlamasın Çeçenyalı bacılar
Ağlamasın Mekke'deki hacılar
İnsanlık adına insanlar ağlasın...

AŞK YARASI

Yüreğimden aşk kurşunu yedim ben
Doktor ağlar, merhem ağlar yarama.
Dilekçemi gökyüzüne verdim ben
Yağmur ağlar, meltem ağlar yarama.

Gözyaşları kirpiklere dizilir
Damla damla yanaklara süzülür.
Ruh röntgenim duygulara çizilir
Zülûf ağlar, perçem ağlar yarama.

Yazan kalem kesin yazmış fermanı
Kime sorsam "yoktur" diyor dermanı
Anlatsam çıldırtır dağı, ormanı
Yangın ağlar, deprem ağlar yarama.

Aşk yarası ilaç kabul etmezmiş
Bir gelirse daha dönüp gitmezmiş
Tıp ilminin akı, fikri yetmezmiş
Hatip ağlar, ebhem ağlar yarama...

25 Eylül 1997

İTİRAF

İster ağla, ister uyu bebeğim
Yüreğime kundakladım ben seni.
Yakacaksan yak da kurtul, ne deyim,
Ateş diye kucakladım ben seni.

Bilemezsin... can yakmaz ki bilesin
Ağrı sızı bırakmaz ki bilesin
Yara açmaz, kan akmaz ki bilesin
Gözlerimle bıçakladım ben seni.

Mektup yazdım baharına, yazına
Gölgeden çık güneş doysun hazzına
Kilit vurdum gecelerin ağzına
Rüyalara yasakladım ben seni.

Gönlümü vermişim, güle ne hacet
Daha başka bir gönüle ne hacet
Altına, elmasa, tüle ne hacet
Şefkatimle duvakladım ben seni.

DÜZENİ TARİF BEYANINDA

Sistemden şikâyet etmeyin sakın
Darılır düzenin düzenbazları.
Âli makamları münhal bırakın
Kurulur düzenin düzenbazları.

Kredi, ihale, komisyon, arsa
Rüyalardan bile keserler parsa
Nerede bedelsiz pay kapma varsa
Derilir düzenin düzenbazları.

Zikzakları bol figürlü dans ağam
Bindikleri beş kapılı şans ağam
Adları zirvede referans ağam
Sorulur düzenin düzenbazları.

Dil mülayim amma, huy zorba gelir
Bir avuç isterler bin torba gelir
Öldüler dersiniz... bir darbe gelir.
Dirilir düzenin düzenbazları.

Kul olurlar Kayzer'e de, Çar'a da
Gemileri yürütürler karada.
Nerede menfaat, hemen orada
Görülür düzenin düzenbazları.

Aleni zampara, gizli gay olur
Haydutun altında rahvan tay olur.
Mazlumun yanında çelik yay olur
Gerilir düzenin düzenbazları.

Her çorbaya giren bir kaşıktırlar
Yüzsüzdür, huysuzdur, sırnaşıktırlar.
Büyüğe tutunan sarmaşıktırlar
Sarılır düzenin düzenbazları.

Onlar bazen hakem, bazen de çete
Rahat yüzü göstermezler millete.
Bazen kilim olup bâb-ı devlete
Serilir düzenin düzenbazları.

Konuşurlar halkı uyutmak için
Yeşeren fikiri kurutmak için
Kokmuş kadavrayı dik tutmak için
Yorulur düzenin düzenbazları.

Bir gün kullanılır ahır yerine
Bir gün kullanılır zehir yerine
Bir gün her belgeye mühür yerine
Vurulur düzenin düzenbazları.

Bir bakarsın kilisenin rahibi
Bir bakarsın puthanenin sahibi.
Batı küreğiyle pis çamur gibi
Karılır düzenin düzenbazları.

Bozuk düzen gibi bozukturlar hep
Tenkide gelmezler kazıktırlar hep
Aman dokunmayın naziktirler hep
Kırılır düzenin düzenbazları.

Enayiler koklar gül niyetine
Ahmaklar taşırlar şal niyetine
Helal ekmeklere bal niyetine
Dürülür düzenin düzenbazları.

Ayıramaz olduk namerdi mertten
Kurtulmaz başımız beladan, dertten.
Mutlaka mutlaka, bir gün bu yurttan
Sürülür düzenin düzenbazları.

18 Ağustos 1995

DUA-YI KESİR

Allah'im sen bizi iki dünyada
Kör şeytana uyanlardan ayrı tut.
Denizde, karada, hem de havada
Haram lokma yiyenlerden ayrı tut.

Günahkârız, rahmetine talibiz
Nihayetsiz şefkatine talibiz
Ermişlerin sohbetine talibiz
Fitne-fesat yayanlardan ayrı tut.

Hakikat yolundan şaşırma bizi
Korkuya-zillete düşürme bizi.
Zalimin zulmüyle pişirme bizi
"Ene'l-Ekber" diyenlerden ayrı tut.

Katma bizi nursuzların içine
Hele hele arsızların içine
Dahil etme hırsızların içine
Memleketi soyanlardan ayrı tut.

Hazarda kel-fodul-kostak olandan
Seferde kervana köstek olandan
Gaddarlara-dayak, destek olandan
Mazlum gözü oyanlardan ayrı tut.

"Beli" dedik, bak hedefe yürüdük
Nefsimizi ipe takıp sürüdük.
Toprak olduk, kavlimizle çürüdük
Söz verip de cayanlardan ayrı tut.

Başımıza çoban yapma kerizi
Bulaşmasın alnımıza kir izi.
Dernekleşti "çağdaş yaşam" krizi
Hayâsı kıt bayanlardan uzak tut.

Has niyetle hayallere takıldık
Hicranlarla, hüsrانlarla yıkıldık.
Tek delikten üç beş defa sokulduk
Yılanlardan çıyanlardan ayrı tut.

Alimlere, erenlere dost eyle
Nefsi yola serenlere dost eyle
Sana gönül verenlere dost eyle
Kibir kürkü giyenlerden uzak tut.

BİR HABER BEKLİYORUM

Kimler besleniyor "arpalık"lardan
Kır-at'ın yediği darı mı hâlâ?
Bal yiyenler kayboldu mu ortadan
ANAP'ın amblemi arı mı hâlâ?

Karayalçın nerde, Azimet nasıl?
Millele yapılan eziyet nasıl?
Kurultay yaklaşmış, vaziyet nasıl?
CHP öldü mü, diri mi hâlâ?

Azaldı mı, artıyor mu ciddiyet?
Delikleri örtüyor mu ciddiyet?
Hiç kendini tartıyor mu ciddiyet?
REFAH'ın "benliği" iri mi hâlâ?

Grupsuz partiler dursunlar şöyle
Cumhurbaşkanı da yapar ya böyle
Hadi cevap verin, bakmayın öyle
Vatandaş güdülen sürü mü hâlâ?
Sürünün çobanı karı mı hâlâ?

7 Ağustos 1995

ŞÜPHELİYİM BRE DOSTLAR

İki ayaklıydı, konuşuyordu;
"İnsandır" dediler, ben inanmadım.
Kediye benzettim, artık yiyordu
"Aslandır" dediler, ben inanmadım.

Fala baktı, aynalara bakmadı
Hayalimde müspet iz bırakmadı.
Baş köşeye bağdaş kurdu, kalkmadı
"Mihmandır" dediler, ben inanmadım.

Her gün bir kılıktı gördüğüm oldu
Şüpheler beynimde kördüğüm oldu.
Yaşını, başını sorduğum oldu
"Civandır" dediler, ben inanmadım.

Dedim soyu kalsın, töresi nasıl?
Verdiği sözlerin firesi nasıl?
Şeytanla, Deccal'la arası nasıl?
"Düşmandır" dediler, ben inanmadım.

Yediği arpaya hile katardı,
Kızarsa yıldıza tekme atardı.
Şeceresi katırdan da beterdi
"Safkandır" dediler, ben inanmadım.

Arada bir kürsülere çıkarmış
Nara vurur yeri, göğü yıkarmış
Uzak görür, uzaklara bakarmış
"Bakandır" dediler, ben inanmadım.

Tapular kestirdi toprağa, ota
Ayırdı namına binlerce kota.
Yediği naneye, kırdığı pota
"Destandır" dediler, ben inanmadım.

Özünü yokladım, özünde nur yok
Dilinde edep yok, gözünde nur yok.
Kalbinde itikat, yüzünde nur yok
"Sultandır" dediler, ben inanmadım.

7 Ağustos 1995

AŞK HİKAYESİ

Başımdan bir kova sevda döküldü
İslanmadım, üşümedim, yandım oy!
İplik iplik damarlarım söküldü
Kurşun yemiş güvercine döndüm oy!

Yağmur yorgan oldu, döşek kar bana
Anladım ki kendi gönlüm dar bana.
Alev dolu bardakları yâr bana
Sunuverdi içtim içtim kandım oy!

Sevgi ekdim, naz biçmeye çalıştım,
Ne zamana, ne kendime alıştım.
Kırk senede yedi hasret bölüştüm
Yedi dünya bana düştü sandım oy!

Gönül şahinimi yordum gerçeğe
Sonsuzda yüzümü sürdüm gerçeğe
Teselliden kanat kırdım gerçeğe
Tecellinin sinesine kondum oy!

10 Kasım 1995

UNUTTUK

Alperen gaziler, ulu sultanlar
Eğlenceye daldık... unuttuk sizi.
Bin yıldır toprakta uyuyan canlar
Televizyon aldık... unuttuk sizi.

Ey Hazret-i Ahmed Yesevî Hoca,
Dedem Korkut adlı mübarek koca,
Zemzemi lağuma eyledik boca
Avrupalı olduk... unuttuk sizi.

Çağrı Bey, Alpaslan, cümle erenler
Cennet bahçesinde çiçek derenler
Allah rızasına gönül verenler
Arasat'ta kaldık... unuttuk sizi.

Mevlâna çalgıda, oyunda gitti.
Hacı Bektaş cemde, ayinde gitti.
Yunus her derenin suyunda gitti
Partilere dolduk... unuttuk sizi.

Ak Şemsettin ak sevginin dışında
Şanlı Fatih gök sevginin dışında
Bizim sevgi hâk sevginin dışında
Küfrü nimet bildik... unuttuk sizi.

Lakabı Muhteşem, adı Süleyman
Yavuz Sultan Selim, ender kahraman!
Affet, ulu Hakan Abdülhamid Han
Memleketi böldük... unuttuk sizi.

Tarihe taht kurup oturan canlar
Âleme adalet götüren canlar
Üç kıtayı dize getiren canlar
Prensleri bulduk... unuttuk sizi.

15 Ocak 1989

VAY HÂLİMİZE!

Bir nursuz cilalı kadına çattık
Hakkı'nın hakkına tecavüz etti.
Zambak bahçesinde oduna çattık
Uzağa, yakına tecavüz etti.

Saçları yeşildi, gözü karaydı
Bir hırsı makamdı, biri paraydı.
Diktiği, yattığı mekân saraydı
Yoksullar parkına tecavüz etti.

Görkemli kuleler yaptı samandan
Buz üretti, kar yağdırdı hamamdan.
Aylar, günler hırsızladı zamandan
Saatin çarkına tecavüz etti.

Çiftliğinde öküz sebil, adam yok
Bostanında sivri sivri hıyar çok.
Çita, goril, şebek hepsi bir blok
Tümünün aklına tecavüz etti.

Üstünde dans etti akan kanların
Kefenini soydu ölü canların.
Hileli yollarla garibanların
Evine, barkına tecavüz etti.

Ceddi yarım-buçuk dönmemiş meğer
Hepsi de tepeden inmemiş meğer
Bugün ne hâlleder, dün neymiş meğer
Farklının farkına tecavüz etti.

Köyün "ali kıran baş keseni" o
Minberde, mihrapta haç deseni o
Çok aldattı, çok kullandı seni o
Türküne, şarkına tecavüz etti.

Ayarını bozdu politikanın
Merdiveni oldu elmas mika'nın.
Emdi dolarını Amerika'nın
Alman'ın markına tecavüz etti.

22 Kasım 1995

GERÇEK HAYALLERİM

Sabah sabah doğrulurum yataktan
Saray Bosna, Bihaç düşer aklıma
Kanlı, kirli bir haç düşer aklıma
Haritaya bakar bakar yanarım.

Uğuldayan sesler gelir uzaktan
Penceremden Çeçenistan görünür
Sayfa sayfa şanlı destan görünür
Şehitlere türkü yakar yanarım.

Şehirlere bomba yağar uçaktan.
Yüreğimde yetimlerin yarası,
Kucaklarım Tuna ile Aras'ı
Sonsuzluğa akar akar yanarım.

Duman tüter bin senelik ocaktan
Dost yüzlere, dost evlere hasretim.
Sıcak sıcak alevlere hasretim
Çakmağımı çakar çakar yanarım.

Ağtlar yükselir köşe bucaktan

Kanım damlar çimenlerin üstüne.
Kardan beyaz kefenlerin üstüne,
Siyah güller takar takar yanarım.

Bir anneye kurşun değer şakaktan

Beş aylık bebeği düşer kucaktan.
Ölüm yağar meydan, cadde, sokaktan
Tecellimdir... çeker çeker yanarım.

1 Şubat 1995

MERAKIM VE TALEBİM

"Aç" ile "Tok"ları anlatın bugün
"Az" ile "Çok"ları anlatın bugün
Ne geldi, ne gitti dünden bugüne?
"Var" ile "Yok"ları anlatın bugün.

Silahı, sopayı, tokmağı değil
Ateşi, suyu ve toprağı değil
Ağacı, meyveyi, yaprağı değil
Bin yıllık "Kök"leri anlatın bugün.

Güneşi, yıldızı, bulutu, ayı
Yağmurdaki damla damla sevdayı
Yakınlara çekin şu maverayı
Biraz da "Gök"leri anlatın bugün...

Müjdeler gönderin ılık nefesle
Işıklar dağıtın gelecek nesle
Zalimlere korku salan bir sesle
Kırılan "Ok"ları anlatın bugün.

Hayaller budadım, engeller yıktım
Öfke menzilinden dışarı çıktım.
Siyah tabloları usandım, bıktım.
"Yeşil'i, "Ak"ları anlatın bugün.

26 Kasım 1995

KAHVALTI SEYAHATI

İlu sabah, nedense vakt-i yemekte
Yeltsin denen rezil aklıma düştü.
İbrehe, ardından Mükerrerrem Mekke
Yüzlerce siyah fil aklıma düştü.

Hatırıma Çeçenistan oturdu
Kış dağıldı, bir gülistan oturdu.
Şeyh Şamil'le gelen destan oturdu
Binlerce Ebabil aklıma düştü.

Tilemsen, Hindikuş, Mora'yı gördüm.
Bosna'da kanayan yarayı gördüm.
Ta uzaktan Beyazsaray'ı gördüm.
Oradaki gafil aklıma düştü.

Bir mezara indim, bir dağa çıktım.
Umutlar yeşerttim, engeller yıktım.
Döndüm Türkiyem'in hâline baktım
Yağı bitmiş kandil aklıma düştü.

Öfke arttı dimağımda, derimde.
Ateş bastı duramadım yerimde.
Bosna-Hersek, Kafkasya'da, Kırım'da
Çocuklar aç, sefil aklıma düştü.

Dağılsa bulutlar, doğsa güneş bir
Sönse Müslüman'ı yakan ateş bir
Cezayir, Filistin, ötede Keşmir
Kanlar sebil sebil aklıma düştü.

Hiç kimse farkında değil suçunun
Suyu çıktı Hristiyan haç'ının
Sırlı köpeklerle, Yunan piçinin
Salladığı mendil aklıma düştü.

Nazar ettim ehl-i İslam uyuyor.
Başlar duymasa da taşlar duyuyor.
Birleşmiş Milletler hep göz boyuyor
NATO denen zelil aklıma düştü.

Lokmaları yutamadım; taş oldu,
Kalbim hicran doldu, gözüm yaş oldu.
Aklım imanımla arkadaş oldu
Beklediğim nesil aklıma düştü.

27 Aralık 1994

PORTRELER

1
Beş gün adam yerdi, bir gün aş yerdi
Ayak yerdi, yürek yerdi, baş yerdi
Yeme hastasıydı, bulsa taş yerdi.
Bunak dedim.. amma inanmadılar...

Anlayanlar dahi geç anladılar.

2
Edepliymiş taze kızdan, gelinden
Konuşurken bal akardı dilinden.
Şüphelendim edvarından, hâlinden
İnek dedim.. amma inanmadılar...

Anlayanlar dahi geç anladılar.

3
Kendini överdi, çalım satardı
Yiğitlikte bir orduya yeterdi (?)
Savururdu, hep yüksekten atardı
Dönek dedim.. amma inanmadılar...

Anlayanlar dahi geç anladılar.

4
İkide bir dem vururdu "dâvâ"dan
Olta atar, fil çekerdi kovadan
Kartal olur hiç inmezdi havadan.
Sinek dedim.. amma inanmadılar...

Anlayanlar dahi geç anladılar.

5

Cahildi.. velakin “çokça bilmiş”ti
Göbek büyötmüştü ve sivrilmişti.
Kubbe zannettiler, ters çevrilmişti
Çanak dedim.. amma inanmadılar...
Anlayanlar dahi geç anladılar.

6

Pek düşküdü makam ile paraya
Şeref satar can verirdi kiraya.
Sevdalanıp göz koyduğı saraya
Tünek dedim.. amma inanmadılar...
Anlayanlar dahi geç anladılar.

7

Altı ayrı portre, bir müşterek “gen”
Küfürdür peşinden koştukları “ben”
Ve tahlil sonucu hepsine birden
Dönek dedim, amma inanmadılar
Anlayanlar dahi geç anladılar.

28 Aralık 1994

DEDEM KORKUT'A DİLEKÇE

Uyan Dedem Korkut uykudan uyan
Zahirle zamirin hâline bir bak.
Görsen ne Türk dersin ne de Müslüman
Tuğrul'la Timur'un hâline bir bak.

Makam, cahilleri âlim ediyor
Çığırdan çıkartıp zalim ediyor
Vatandaş yoklukla talim ediyor
İçinin, memurun hâline bir bak.

Temel, Kaçkarlar'da atışa çıktı
Şansına nataşa katuşa çıktı
Ereğli, Karabük satışa çıktı
Çeliğin, demirin hâline bir bak.

Mankenler et sattı patronlar aldı
Ne ahlak, ne edep, ne töre kaldı
Kaplanın postunu insanlar çaldı
Vizonun, samurun hâline bir bak

Bir tavşana yetmiş tazi düşüyor
Kağıda yazdığım yazı düşüyor.
Zam yedikçe gramajı düşüyor
Ekmeğin, hamurun hâline bir bak.

Kimi beyi, kimi paşayı tuttu
Kimisi ateşle maşayı tuttu.
Basında dönmeler köşeyi tuttu
Çirkefin çamurun hâline bir bak.

Hayat kırk yıl yokuş, bir yıl inişte
Rüşvet depardadır, israf finişte
Vitrinlik, müzelik oldular işte
Odunun, kömürün hâline bir bak.

Umutlar hayale düşe çevrildi
Gözler radar oldu dışa çevrildi.
Devlet bir acayip kuşa çevrildi
Rötuşun, tamirin hâline bir bak.

Yan yatanlar milyarları katlıyor
Sabrın bile ar damarı çatlıyor.
Mazlumların suratında patlıyor
Tokadın, şamarın hâline bir bak.

Gelen yalan gidenleri çürüttü
Kart meşeler fidanları çürüttü.
Sıka sıkı bedenleri çürüttü
Kuşağın, kemerin hâline bir bak.

Sarhoşluk caridir hâb-ı devlette
Faiz iksir oldu âb-ı devlette
Meşruiyet buldu bâb-ı devlette
İçkinin, kumarın hâline bir bak.

Genişledi dünya, daraldı saha
Köleye serap bol, kurnaza vaha
Arpalığa giren çıkmıyor daha
Eşeğin, semerin hâline bir bak.

Batı batı demiş AB'ı tutmuşuz
Tutarken en kirli sapı tutmuşuz.
Daha başlangıçta hâpı yutmuşuz
İnşa ve imarın hâline bir bak.

Çağımız bu minval rahmetli dedem
Hayatımız dünden zahmetli dedem
Adalet mi kaldı, iffet mi dedem
Zeynep'in, Ömer'in hâline bir bak.

MİRASYEDİLİK

Devlet devlet diye naralar atıp
Devleti harcadık, daha ne kaldı?
Milli duyguları ucuza satıp
Milleti harcadık, daha ne kaldı?

Parti merkezleri kablemiz oldu
Kirli, paslı giren tertemiz oldu
Kazanan kesemiz midemiz oldu
Ümmeti harcadık, daha ne kaldı?

PKK Kürdüm der Kürtleri vurur
Alevi Sünni'den uzakta durur
Dindar karşısında laikçi bulur
Vahdeti harcadık, daha ne kaldı?

Nereye baktıksa hoş bakamadık
Bir düştük bir daha hiç çıkamadık
Sarıldık dünyaya bırakamadık
Ahreti harcadık, daha ne kaldı?

Dilendik batıda, dağıttık şarkta
Ar namus kalmadı ev ile barkta
Ekranı sahnedeki caddede parkta
İffetini harcadık, daha ne kaldı?

Sözleri, zehirli yılan ettik biz
Herşeyi, herşeyi yalan ettik biz
Sevgiyi dostluğu talan ettik biz
Hürmeti harcadık, daha ne kaldı?

Şartlandık en canî arzular için
Koymadık tek mâni arzular için
Üç günlük nefsanî arzular için
Cenneti harcadık, daha ne kaldı?

Vurduk çaldık çırtık bin bir iş yaptık
Gönlümüze gözüümüze dış yaptık
İsrafa yöneldik gösteriş yaptık
Nimeti harcadık, daha ne kaldı?

Batıya saldılar bir batıl izden
Umutlar hayaller kırıldı dizden
Sılayı aldılar ellerimizden
Gurbeti harcadık, daha ne kaldı?

Zevk safa içinde şah ile vezir
Biri hekimim der, birisi Hızır
Bekledik bekledik gelmedi huzur
Mühleti harcadık, daha ne kaldı?

Çağ delirdi; beden hasta, can hasta
Haram dolu riya dolu her tasta
Akıl iflastadır, amel iflasta
Rahmeti harcadık, daha ne kaldı?

Ahbablık komşuluk nerde erenler,
Duruyorsa haber versin görenler?
Söyleyin söyleyin eski yârenler
Sohbeti harcadık, daha ne kaldı?

Sünneti kaybettik, farzı kaybettik
Sahabeden miras tarzı kaybettik.
Manevi talebi, arzı kaybettik
Kısmeti harcadık, daha ne kaldı?

GERDANLIK - 1

Bugün "rutinin dışı'na çıktım... Gerdanlık bir kıtadan oluşurken çok uzadı... Esas maksadım sizleri iki şiirle başa bırakmaktır... Benliklerin kabardığı, yalanların savrulduğu, samimiyetsizliklerin sırttığı günlerde konfeksiyon şiire de ihtiyaç vardır...

Şahıs yok ortada... İstediginize giydirebilirsiniz...

Tevazuyu severdi, kaynatıp taşırdılar
Girdi hırs ambarına, çıkamadı bir daha...

Haramla yağladılar, kibirle pişirdiler
Bulanık göl ettiler, akamadı bir daha...

Yakın arkadaşları çöplük yaptı beynini
Doldurdular ve sonra dökemedi bir daha...

Kör dikişler atıldı kaypak iradesine
Sökmek istese bile sökemedi bir daha.

Soyundu inancından, terk-i edeb eyledi
Şerefini göğsüne takamadı bir daha...

Sürdü benlik atını karanlık geleceğe
Dönüp de geçmişine bakamadı bir daha...

Söndü yüreğindeki yanan aşk alevleri
Uyanıp yeni baştan yakamadı bir daha...

Yediği haram oldu, içtiği haram oldu
Ellerini haramdan çekemedi bir daha...

Burçlardan indirilmiş bayraktı haysiyeti
Alıp tekrar yerine dikemedi bir daha...

Terk etti güzelliği, çirkinliğe sarıldı
Girdiği bataklıktan çıkamadı bir daha...

Küfrü baş tacı yaptı, dostlarına darıldı,
Diktiği putlarını yıkamadı bir daha...

Kazancı beleş oldu ve kendisi leş oldu
İtır gibi, gül gibi kokamadı bir daha...

Zirvenin yollarında döndükçe dönekleşti
Ağzına helal lokma sokamadı bir daha...

Dost oldu zalimlere, görmedi mazlumları
Gam çekmedi, gözyaşı dökemedi bir daha...

EY CAN

Ben sabit şeyleri sevmem ey can...

Sen,

Eğer beni dinlersen

Çağlayan ırmak ol

Ve gönül gönderine çekilmiş

Nazlı nazlı dalgalanan

Bayrak ol...

Ben karanlığı hiç sevmem ey can...

Vaktin her saatinde

Her zaman

Ağaran şafak ol...

Güneş ışıklarıyla ürperen çiçek,

Seher yeliyle ırgalanan

Yaprak ol...

Ben bulanıklığı sevmem ey can...

Sen,

Yayla pınarlarından akan

Sulardan berrak ol...

Göl olma, gölet olma, baraj olma

Kaynak ol...

Ben uykuları da sevmem ey can...

Uykulardan uzak ol...

Kış günü karları yarıp çıkan

Beyaz bir gül,

Mavi bir zambak ol...

Ben zaafıları da sevmem ey can...

Hakikatleri sarıp sarmalayan

Zaafılardan irak ol...

Geri dur, geri dur ey can

Nefret sarayındaki sultanlıktan,

İlim ocağında çırak ol...

Sana tavsiyemdir ey can;

Zalimlerin boynunda süslü kravat olacağına

Var bir garip ölünün üstünde

Kefen ol...

Kimstesiz gelinlerin yüzünde

Duvak ol...

4 Aralık 1998

VATAN VE BİZ

Uludağ, Erciyes, Ağrı, Süphan'a
İnersen-çıkarsan bu vatan senin.
Sinop'tan Hatay'a, Ağrı'dan Van'a
Şefkatle bakarsan bu vatan senin.

İmzan varsa tarihinde dününde
Set oldunsa düşmanların önünde
Milleti kahreden acı gününde
Gözyaşı dökersen bu vatan senin.

Sütü bozuk dar zamanda el olur,
Her kavgada yığıtlere gel olur,
Yanan yüreklere ırmak sel olur
Çağlayıp akarsan bu vatan senin.

Şura ıssız, şura sapa demeden
Susuz, kıraç, dere tepe demeden
Keşan, Kangal, Dinar, Hopa demeden
Hasretlik çekersen bu vatan senin

Korudunsa kurşun dahi yiyerek
Sevmişsindir düşünerek duyarak.
Çıplak yerler yeşillensin diyerek
Bir fidan dikersen bu vatan senin.

Öp, kokla dağların her çiçeğini
Ve sonra ıhlamur, nar çiçeğini
Madalya yerine kır çiçeğini
Göğsüne takarsan bu vatan senin.

Slogana kanıp binme dolmuşa
Ayırt eyle kim Firavun, kim Musa.
Avrupa'ya bel bağlayan deyyusa
Canını sıkarsan bu vatan senin.

Dönme dolaplarla ülfetin yoksa
Çıkarıcı putlara hürmetin yoksa
Gam değil, makamın servetin yoksa
Zilleti yıkarsan bu vatan senin.

Yukarı katlara inanma sakın
Nakışlı sözlere aldanma sakın
Uyanma vaktidir kurtuluş yakın
Nizama sokarsan bu vatan senin.

Ne demek ikilik, ne demek hizip
Bazen itaatten intikam cazip.
Karanlık zatlari hizaya dizip
Ümüğün sökersen bu vatan senin.

Anadolu Türk'ün olduğu gibi
Fatih'in Bizans'ı aldığı gibi
Okların kalkanı deldiği gibi
Bir ateş yakarsan bu vatan senin.

Soylu bir akına çıkmak var yine
Sarıl, var gücünle din-i mübîne
İrfan tohumunu yurt zeminine
Yılmadan ekersen bu vatan senin...

ÖZEL DAVETİYE

Tifo, tifüs, kolera, lösemi, verem, veba
Koşun millî göreve, baştan size merhaba.
Günde beş on bürokrat, yanında üç beş baba
Alın alın götürün, temizlensin Türkiye...

Sırtına hanedanlık cüppesi giyenlerin
Dulların, yetimlerin hakkını yiyenlerin
Güdücülük yaparken milleti soyanların
Ocağını batırın, temizlensin Türkiye...

Çağdaş Firavunları, çağ içi Nemrutları,
Hukuku iğfal eden üç yüzlü haydutları,
Benlik sarayındaki yedi canlı putları,
Teneşire yatırın, temizlensin Türkiye...

Nefrit, ülser ve siroz birlik olun üçünüz
Cüzzamı da çağırın yetmiyorsa gücünüz
Sivil, resmî demeden mafyaları seçiniz
İşlerini bitirin, temizlensin Türkiye...

Aman ihmal etmeyin, meclise de girin ha
Çıkarıcı bulursanız defterini dürün ha.
Hesaptan kaçanların hesabını görün ha
Enselere oturun, temizlensin Türkiye...

Çıkartın midelerden pişmişini, çiğini
Bilsinler sonlarının kapıya geldiğini
Kan emen sülüklerin yıllarca emdiğini
Ta burnundan getirin, temizlensin Türkiye...

23 Ekim 1994

SON DURUM BEYANINDA

Kırk senedir bir gemide gideriz
Ne kaptan değişti, ne biz değiştik...
Tuzlu su içeriz, çiğ balık yeriz
Ne umman değişti, ne biz değiştik...

Kara kazan baş kaptanın başında
Ben yüz deyim, sen de yüz on yaşında
Eziyetin, işkencenin dışında
Ne mekân değişti, ne biz değiştik...

Kamarot zebani, dümenci ifrit
Geminin yakıtı ifratla tefrit
Dengeyi şaşırdı denizde gel-git
Ne kurban değişti, ne biz değiştik...

Çarkçıbaşı sarhoş, tayfalar deli
Pusula bozuk mu? Ona da beli
Karadan gemiye girdik gireli
Ne şeytan değişti, ne biz değiştik...

Şişirdi yelkeni mavra rüzgârı
Fareler istila etti ambarı.
Tekdüze geçirdik kışı, baharı
Ne kaftan değişti, ne biz değiştik...

Bizde can tükendi, tomrukta can var
Hâlimize kıs kıs gülen bakan var
Ellerde asırlık kılınc kalkan var
Ne kalkan değişti, ne biz değiştik...

Çelikten leventler mantarmış meğer
Terazi kendini tartarmış meğer
Kaplan da kümeste yatarmış meğer
Ne kaplan değişti, ne biz değiştik...

Başta Tik-Tik Ağa, cellat misali
Umut delmekteyiz Ferhat misali
Savuran savurdu sirkat misali
Ne harman değişti, ne biz değiştik...

Güverteyi işgal etti gerzekler
Doya doya alkış tuttu zevzekler.
Yılan uykusuna yattı gerçekler
Ne zaman değişti, ne biz değiştik...

Bir hâller oluyor "kavm-i necip" te
Korkarım gülüyor balıklar dipte.
Aklımız dağlarda, boynumuz ip te
Ne urgan değişti, ne biz değiştik...

Küpeşte salyayla, sümükle doldu
Seren kargaların tüneği oldu
Aşçıbaşı soydu, kılavuz yoldu
Ne devran değişti, ne biz değiştik...

Köprü olduk, gelen geçti yıllarca
Ayran olduk, bulan içti yıllarca
Kamış olduk, gören biçti yıllarca
Ne tırpan değişti, ne biz değiştik...

Hiclar, istekler emir misali
Yürekler taş, tezek, demir misali
Karardı vicdanlar kömür misali
Ne vicdan değişti, ne biz değiştik...

Unutulduk bir karanlık mazide
Yaya kaldık anlayışta, sezide
Orman gibi katlettiler bizi de
Ne orman değişti, ne biz değiştik...

Gemi su almakta, battı batıyor
Baş kaptan zil zurna köşkte yatıyor
Köle kazanıyor, sultan yutuyor
Ne sultan değişti, ne biz değiştik...

4 Mayıs 1999

DOĞMADAN ÖNCE

Sormuşlar ezelde aşk var mı diye
Ben kalpten vuruldum doğmadan önce.
İster azap deyin, ister hediye
Meçhule sürüldüm doğmadan önce.

Yılmadan ben bana, beni anlattım
Günahı tövbeyle yıkayıp attım.
Ebed kapısında ölümü tattım
Kefene sarıldım doğmadan önce.

Gönlüme sevdanın güneşi doğdu
Şüphe iklimimi ışığa boğdu.
İlk yağmurum "kâlu belâ" da yağdı
Bulandım, duruldum doğmadan önce.

Sevdim, sevgiliye giden yol uzun
Şerbetini içtim ateşin, buzun
Bazen girdabına düştüm sonsuzun
Çok öldüm, dirildim doğmadan önce.

Duydum ki var varmış, yok yokmuş güya
Gerçeği alt etti gördüğüm rüya.
Kendi kopyam imiş meğer şu dünya
Düşündüm, yoruldum doğmadan önce.

Ezelde ebedde aşkı gördüm ben
Mezarda mabette aşkı gördüm ben
Gazapta rahmette aşkı gördüm ben
Aşk ile karıldım, doğmadan önce...

BU DÜNYA HANGİMİZİN

Bırak Deli Haydar, bırak be gardaş
Kafayı bozmaya değmez bu dünya.
İster hızlı dönsün, isterse yavaş
Sen seni üzmeye değmez bu dünya.

Fani diyen varsın desin, sana ne
Gönül veren gitsin versin, sana ne
Haydut vursun, hırsız yesin sana ne
Gücenip kızmaya değmez bu dünya.

Nerde kan akıtıp kavga verenler?
Nerde şimdi sefasını sürenler?
Ne götürdü kucağına girenler?
Bir yırtık çizmeye değmez bu dünya.

Hayaller kur, tespih tanesi farz et
Hepsi de senindir otuz üç adet.
Bırak kalsın orda hiç çekme zahmet
İpliğe dizmeye değmez bu dünya.

Kulpu yok ki neresinden tutasın
Sana göre lokma değil, yutasın.
İçine gireni Allah kurtarsın
Üstünde gezmeye değmez bu dünya.

Gel gitme, kal desem, kalamazsın ki
Ortadan böl desem, bölemezsin ki
Git tekrar gel desem, gelemezsin ki
Aldanıp azmaya değmez bu dünya.

Almak, satmak, tapu-senet nafile
Toplayıp yığdığın servet nafile
Sıla nafiledir, gurbet nafile
Yağmaya tozmaya değmez bu dünya.

Sınırlar çizilmiş konulmuş yasak,
Beş para etmezdi bizler olmasak.
Kısmen gözyaşı, kan; kısmen kir, pasak
Yıkayıp süzmeye değmez bu dünya.

Senin, benim ne ki? Küçük mü dar mı?
Hani kimin dostu kimseye yar mı?
İnsan öldürmenin mânâsı var mı?
Karınca ezmeye değmez bu dünya.

Misafirsin, misafirlik suç değil
Bakacaksan uzaktan bak, güç değil
Eti yenmez koyun değil, koç değil
Derisin yüzmeye değmez bu dünya.

Kabuktur, mânâyı unutturmasın
Babayı, anayı unutturmasın
Boş hayal, Mevlâ'yı unutturmasın
Tırnakla kazmaya değmez bu dünya.

Arkası karanlık, önü karanlık
Yarını karanlık, dünü karanlık
Kendine çağırır seni karanlık
Bir küçük hüzmeye değmez bu dünya.

Çazibesi, özelliği yok demem
Nakış nakış güzelliği yok demem
İki günde kaçır gider, çok demem
Anlayıp sezmeye değmez bu dünya.

Unutma ki yolcu yolunda gerek.
Yolcunun azığı belinde gerek.
İnsanlar insanlık hâlinde gerek
Mest olup sızmaya değmez bu dünya.

Bilesin ha canım Haydar bilesin
Seni bekler, soğur mezar bilesin.
Ebediyet ötede var bilesin
Tek satır yazmaya değmez bu dünya.

ŞÜPHE GİRDABI

Beklediğim bahar, beklediğim yaz
Yakın mı, uzak mı bilmiş değilim.
Ondaki bu işve, ondaki bu naz
Sevgi mi, tuzak mı? bilmiş değilim.

Ne ayrılık vakti, ne vuslat günü
Çözen yok hasretin son düğümünü.
Tomurcuk tomurcuk tebessümünü
Lale mi, zambak mı? bilmiş değilim.

Umut çerçevemde yaralar göz göz
Bir tarafı ırmak, bir tarafı köz
Yazdığım şu şiir, söyledığım söz
Tortu mu, kaymak mı? bilmiş değilim.

Hayaller gerdikçe gerer ufkumu
Gerçekler sehpaye serer ufkumu
Bazen bir aydınlık sarar ufkumu
Gurup mu, şafak mı? bilmiş değilim.

Gönül ince bir yol... ince muamma
Gündüz efsanedir, gece muamma
Kara sevda denen yüce muamma
Sabit mi, muğlak mı? bilmiş değilim.

Bende başlar, bende biter her gurbet
Her zerremde çiçek açar uhuvvet
Ruhumu yıkayıp arıtan kuvvet
Yağmur mu, toprak mı? bilmiş değilim.

Çok bekletme ey can, yardıma sen gel.
Eğer yolda isen yolundan dön gel.
Atlayıp üstünden geçtiğim engel
Yüksek mi, alçak mı? bilmiş değilim...

24 Kasım 1999

LÜZUMAT MÜZEKKERESİ

Uzun boylu, kısa boylu
Ölse ne ki, kalsa ne ki?
Üç beş yüz bin işçi, köylü
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

Fark etmez ırgat, amele
Harç diye basın temele.
Alt tarafı hepsi köle
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

Hayatına küstü memur,
Yediğini kustu memur.
Altı memur, üstü memur
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

Vurguncuya işlesin çark
Namuslular etmesin fark
Esnafın destesi beş mark
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

Dulu, yetimi kim arar?
İmhasına verin karar,
Emekliler zaten zarar
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

İhsizler sürülsün yurttan
Büyükler kurtulsun dertten.
İnsanlar kemikten, etten
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

Temizlensin sath-ı vatan
Sevinsin pusuda yatan.
Vatandaş lüzumsuz zaten
Ölse ne ki, kalsa ne ki?

ŞEREF DOLU BİR TARİHE SAHİBİZ Ö ŞEREF SAHİP MİYİZ SAHİ BİZ?

Semerini gamalı haç edelim,
Yularını kulaç kulaç edelim.
Diyorum ki okur-yazar cinsinden
Avrupa'ya eşek ihraç edelim...

Caddeye, parka çıksak gözümüz kirleniyor.
Sohbetlere katılsak, sözümüz kirleniyor.
Günde on kez yıkansak çözüm, çare değil ki
Dışımız arınırken özümüz kirleniyor.

SUSAR KÂİNAT

Adl-i İlahi'den sual eylesem
Kapanır dudaklar; susar, söylemez.
Acep hangi meyve helaldir desem
Sarılar yapraklar; susar, söylemez...

Munis bir merakım, mağrur bir merak
Tohum bir merakım, yağmur bir merak
Maden bir merakım, çamur bir merak
Utanır topraklar; susar, söylemez.

Karlı dağlar uykuya mı yattı ki,
Geçitleri haydutlar mı tuttu ki,
Deli rüzgâr dilini mi yuttu ki
Ormanlar, ırmaklar susar, söylemez.

Desem ki adalet, hürriyet var mı?
İnananlar inancını yaşar mı?
Yoksa zulüm, zillet boydan aşar mı?
Kararır şafaklar; susar, söylemez.

Bir yemine çeksem gök yere değer
Âlem söz orucu tutarmış meğer.
Balıklar başını önüne eğer
Sallanır kavaklar; susar, söylemez...

DAĞLARA ARZUHALİMDİR

Muhalefet ölü, iktidar aciz
Türk milleti boğuluyor, ne haber?
Kapiya dayandı ambargo, haciz
Müfettişler çoğalıyor, ne haber?

Rüşvet meşrulaştı yukarı katta
Fukaranın canı çıkıyor altta.
Şahlar dans ederken repo'da, rant'ta
Ortadirek eğiliyor, ne haber?

Örtülüye öfke, çıplağa rıza
Laikçiye taltif, dindara ceza
Daraldı yerküre, çatladı feza
Millî birlik dağılıyor, ne haber?

Adaleti felç eyledi iki tay
Rezilliği ben üç deyim, sen yüz say.
Dilenerek beylik sürmek çok kolay
Borç dağları yığılıyor, ne haber?

Çivi fırttı aşirette, oymakta
Haramiler haram ile doymakta.
Namussuzlar hâzineyi soymakta
Namuslular sağlıyor, ne haber?

KIRK SEKİZ SENENİN ÖZETİ

Her seçimde hırsızlara oy verdik
Yalancı liboşlar aldattı bizi.
Arsız, nursuza kol kanat gerdik
Züppeler, kodoşlar aldattı bizi.

Masallar dinledik masal üstüne
Türlü hayal kurduk hayal üstüne
Çoban kaval çaldı kaval üstüne
Demagog keloşlar, aldattı bizi.

Adam diye odunlara yaslandık
Zulüm yağdı boydan boya islandık.
Umutlarla, vaatlerle beslendik
Vicdanı bomboşlar, aldattı bizi.

Her Murat siyasi bir kuyu kazdı
Kolumuz bağlandı, yaramız azdı.
Usta senaristler senaryo yazdı
Figüran Fatoş'lar aldattı bizi.

Oy aldı, boy attı cüce herifler
Nice vurgun vurdu nice herifler.
Köyde kelli felli koca herifler
Şehirde nonoşlar, aldattı bizi.

Solcunun, masonun peşine düştük
Simsarın, cazgırın tuşuna düştük
İnancın, törenin dışına düştük
Kör kütük sarhoşlar, aldattı bizi.

Aldatmayı sanat ettik yılmadık
İnat ettik, inat ettik yılmadık.
Paçavrayı kanat ettik yılmadık
Minnoşlar, İboş'lar aldattı bizi

Ne hıyarlar diziverdik vitrine
Ne portreler çiziverdik vitrine
Bizler sustuk, sözü verdik vitrine
Ekşiler, mayhoşlar aldattı bizi.

Nifak tam tetikte, ülfet uykuda
Şeytan toy düğünde, millet uykuda.
Melek ham rüyada, Mehmet uykuda
Meloş'lar, Memoş'lar aldattı bizi.

Aldanan pürneşe, aldatan memnun
Oy alan dört köşe, oy satan memnun
Oynayan memnundur, oynatan memnun
Merkezler, varoşlar aldattı bizi.

Kırk sekiz senenin bilançosu bu
Kokuşmuş sistemin senaryosu bu
Yemin olsun dolusu bu, boşu bu
En iyi, en hoşlar aldattı bizi.

14 - 20 Mart 1994

KURTULUR

Düşme noktasına gelmişse uçak
Pilot paraşütle atlar kurtulur.

Yöneten bilse ki devlet batacak
Son anda batıya kaçar kurtulur.

İsimsiz göz kırpmaz, savaşırsı ancak
Kahraman (?) sipere yatar kurtulur.

Küçükler can verir kurtulur toprak
Çok büyük, vatani satar kurtulur.

Ateş nere düşse fakir yanacak
Yangından yalılar, yatlar kurtulur.

İnsanlar çocuktur, dünya oyuncak
Tazeler ezilir, kartlar kurtulur.

Vurguncu güruha hayat bal kaymak
Beşi beş yüz bine katlar kurtulur.

Zalimin kölesi oldukça korkak
Sabır yetmiş yerden çatlar kurtulur.

3 Ekim 1995

MAKSİ GERDANLIK

Ana yolsuz çıktı, gitti Anayol
Dünkü "evet" bugün "niçin'e döndü.
Sapıttı merkez sağ, yattı merkez sol
Başkent deli kızın saçına döndü...

Tansu teamülü, töreyi yıktı
Mesut korkak çıktı, Mesut kof çıktı
Umutsuz milyonlar canından bıktı
Türkiye magmanın içine döndü...

Bülent'te figür bol, durmaz kıvrır
Dürüslük altında dolap çevirir.
Deniz çamı koydu, çınar devirir
Siyaset Mecnunlar göçüne döndü...

Rehavete daldı Süleyman baba
Başbuğ kuryelikte sarf eder çaba.
Asayiş berkemal... mafya merhaba (?)
Memleket Karabağ, Laçın'e döndü...

Necmeddin'i Tansu getirdi tuşa
İnançlar, ilkeler çevrildi kuşa.
Peşreve başladı güreşçi paşa
Cemal'in, Kenan'ın suçuna döndü...

Kapıyı küfürle açıyor günler
Kara pazarlıkta geçiyor günler
Bumerang misali uçuyor günler
Hitler'in gamalı haç'ına döndü...

Boygün, vurgun, talan sardı ülkeyi
Akrep, çıyan, yılan sardı ülkeyi
Baştanbaşa yalan sardı ülkeyi
Vaatler asmanın piçine döndü...

Kuruldu her yerde rüşvet pazarı
Savlet etti yorumcusu, yazarı
Çökünce üstüne devlet nazarı
Keneler Karaman koçuna döndü...

24 Haziran 1996

KONFEKSİYON ŞİİR

Çıkmış azametle âli makama
Köle midir, vezir midir? bilemem.
Sokmuş kafasını kirli rakama
Münafık mı, Hızır mıdır? bilemem.

Kasa, koltuk, sofra görür düşünde
Benlik kasırgası eser başında.
At koşturur kokarcasın peşinde
Kumandan mı, kızır midir? bilemem.

Kavgası değişir, cengi değişir
Bir inancı, bir ahengi değişir
Lezzeti, kokusu, rengi değişir
Ayran mıdır, bezir midir? bilemem.

Kulluk yapar, takdir alır kerata
Kılavuzsuz yolda kalır kerata
Bir yükselir, bir alçalır kerata
Med mi yoksa cezir midir? bilemem.

Hamisi Firavun, dayısı Nemrut,
İyinin iyisi yediği armut.
Merkezde kul-köle, taşrada haydut
Uşak mıdır, nazır mıdır? bilemem.

Sekiz saat müşrik, bir saat dindar
Ötede sevecen, beride kindar.
Riyada melektir, esasta mundar
Her kalıba hazır mıdır? bilemem.

Salonda o vardır, şişede o var.
Merkezde, kenarda köşede o var.
Emirde, imzada, şişede o var
Makbul müdür, muzır mıdır? bilemem.

Tercih eder cehaleti ilime
Uşenmeden uçkur takar kilime
Anlaşılmaz sarf ettiği kelime
İltifat mı, özür müdür? bilemem.

11 Ağustos 1996

KARIŞTI

Ankara insanı fitik ediyor,
Her taraf toz duman, işler karıştı.
Şuursuz bir oyun sürüp gidiyor
Damacılar şaşkın, taşlar karıştı.

Gördüm; bir üşüdü, bir yandı akıl
Korkudan ağaca tırmandı akıl
Yuttuğu yalana inandı akıl
Dağıldı uykular, düşler karıştı.

Çatladı duvarlar, bel verdi direk
Karlı dağlar gibi yığıldı merak
Mide beyin oldu, lokmalar yürek
Yukarda ayaklar, başlar karıştı.

Dün diye bir şey yok, hiç hatırlama
Kalsın ak sevdalar geç, hatırlama
Sabredip dayanmak güç, hatırlama
Seçmek zor; dolular, boşlar karıştı.

Minyatür devlerin rüyası haram
Haspanın, haytanın boyası haram
Siyaset mülkünün mayası haram
Harama ekmekler, aşlar karıştı.

Tepinir en üstte, en maskaralar
Savrulur dövizler, akar paralar
Ful mesai yapar çağdaş karalar
Evlatlar karıştı, eşler karıştı.

Soygunun, rüşvetin vanası burda
Asrın zül doğuran anası burda
Velhasıl domuzun danası burda
Biraz da kuruya yaşlar karıştı.

Yiyici güruhu doyurmak müşkül
Hayduttan yakayı sıyırmak müşkül.
Adam kim, öküz kim ayırmak müşkül
Canlı gezen kokmuş leşler karıştı.

Birisi makama çıkar kör kütük
Birisi kafayı çeker kör kütük
Birisi uzaktan bakar kör kütük
Bab-ı siyasette keşler karıştı.

Karanlıktan çıkamadım ben bu yaz
Biliyorum Anadolu bembeyaz.
Hava dersin bir bulutlu, bir ayaz
Karıştı ha, yazlar kışlar karıştı.

5 Ağustos 1996

ZAMAN GEÇİP GİDERKEN

Tevhit havuzuna rahmet suları
Akmadı.. akmadı... akmıyor hâlâ.
İnkâr yere inip iman yukarı
Çıkmadı.. çıkmadı... çıkmıyor hâlâ.

Diz çöktü develer kalkmaz kilimden
İmdat umanlar var, saklı ölümden
Mağdur itaatten, zorba zulümden
Bıkmadı, bıkmadı, bıkmıyor hâlâ.

Küfür damla damla deliyor taşı
Zaaflar şahlanmış maddeye karşı.
Sevdalar yürekte isyan ateşi
Yakmadı.. yakmadı... yakmıyor hâlâ.

Dostlar hasım oldu, düşmanlar melce
Böyle miydi, böyle miydik evvelce?
İturlar ıtırca ve güller gülce
Kokmadı.. kokmadı... kokmuyor hâlâ.

Bir tufan, bir kaos, sonrası nifak
Çığlaştı büyüdü, dert ufak ufak
Bir asır boyunca beklenen şafak
Sökmedi.. sökmedi... sökmüyor hâlâ.

KISA SORUYA UZUN CEVAP

"Eski dostlar nasıl?" diye sorarsın
Dostluk nasıl bir şey? Nerede kaldı?
Kimi ata binip aştı dağlardan
Kimisi ahırda, harada kaldı.

Nurettin'in mumu yanmadan söndü
Baki palavrayla köşeyi döndü.
Gaffar çok kurnazdı, Sadık çok bön'dü
Fermanı şaşırdı arada kaldı.

Şeytan kaçtı, cin yetiştirdi imdada.
Harun İnternet'te, Hayri simya'da
Tayyar gökdelende, Mahdum villada
Mülayim bir çıkmaz dereye kaldı.

Serdar yukarıda madik atıyor
Hicabî pazarda marul satıyor
Alişan Lara'da kumda yatıyor
Sadullah tipide, borada kaldı.

Süleyman silahı duvara asmış
Selami herkesten selamı kesmiş
Hidayet kahrından dünyaya küsmüş
Zafer çekte, Zeki kirada kaldı.

Hayrettin haraca bağladı yurdu
Erdal eroinden voleler vurdu
Behçet İstanbul'a karargâh kurdu
İkram Muş'ta, Zülküf Zara'da kaldı.

Dost most bırakmadı çaldı seneler
Akli, iradeyi aldı seneler
Yaprağı, çiçeği yoldu seneler
Yeşillik sadece serada kaldı.

Gazanfer gün boyu gökte uçuyor
Şarabı bıraktı, viski içiyor.
Kamber denizlere yelken açıyor
Zavallı Muharrem karada kaldı.

İsrafil emrine girdi Hasan'ın
Şifresi cebinde yüz dört kasanın.
Şaşkınlıktan akli durdu Musa'nın
Gitmedi bir yere, burada kaldı.

Günden güne azmanlaştı büyükler
Belli değil sarhoşlarla ayıklar
Mansur "Tanrıdağı" diye sayıklar
Gökbörü'nün akli Hira'da kaldı.

Rağbet dönmeyedir, itibar yoz'a
Gark oldu her taraf dumana, toza
Şakir'in içtiği çay, salep, boza
Kutluk gitti gitti, birada kaldı.

Cabbar Mercedes'te, Can yalınayak
İhtiras sevgiye olmuyor dayak
Mesut Uludağ'da yaparken kayak
Bekir kıl çadırda, merada kaldı.

Fikri işsiz aylak dolaşmaktadır
Fıganı göklere ulaşmaktadır
Necip hep pisliğe bulaşmaktadır
Feyzullah'ın akli parada kaldı.

Dostluk vadisinde yeller esmekte
İlhamı zirvede ahkâm kesmekte
Gürkan haram yiyip yalan kusmakta
İledrettin yazıda, turada kaldı.

Nadir "Allah" diyor, demiyor başka
Hepimiz o yolda buluşsak keşke.
Yakup dolar sayıp geliyor aşka
Yekta'nın gözleri birada kaldı.

Vahdet Washington'da, Rüştü Roma'da
Celal size ömür... Kemal komada.
Hamit Horasan'da, Said Soma'da
Hurşit Safdiller'in orada kaldı.

Şeref şerefini sırtından atmış
İzzet izzetini gâvura satmış
Hakan Almanya'da batağa batmış
Kimliği Helga'da, Vera'da kaldı.

Edirne'den Van'a, Muğla'dan Kars'a
Bize de gösterebilir dost bulan varsa.
Herkes bir yol tutmuş topluyor parsa
Hicran yürekteki yarada kaldı...

7 Eylül 1996

KORKAKLAR RESMİ GEÇİDİ

Zifiri karanlık aydın'larımız
Evvel-emir Bismillah'tan korkarlar,
Ve "çağdaş yaşam"cı kadınlarımız
Gusül, abdest, kıblegâhtan korkarlar.

Milliyetsiz... ruy-ı zemin ülkesi
Kimi Lenin, kimi Mao halkası
İnkarcılık devrimcinin ilkesi
Lâ ilahe illallah'tan korkarlar.

Patron mu? Elinde silah mı basın?
İnsandır demeyin, umudu kesin.
Yönetmeni öküz, yazarı tosun
Uyuturlar... İntibahtan korkarlar.

ARA MUHABBETİ

Adı "sanatçı"ya çıkan her şebek
Yolda göğüs açar, sahnede göbek.
Ki bunca, yarasa, baykuş, köstebek
Hem ışıktan, hem sabahtan korkarlar.

Siyasette yalan satmak huyları
Boya sürmek, çamur atmak huyları
Her nesneye yalan katmak huyları
İstikrardan, inşirahtan korkarlar.

Saçma sapan yorumlarlar çağları
Ölümlerden medet umar sağları.
Kırdılar geçmişle olan bağları
Tarihteki padişahı korkarlar.

Hiçbir küfrü bırakmazlar kazaya
Mabetleri çevirirler müzeye
Hayrandırlar doğu, batı, kuzeye
Geri kalan tek cenahtan korkarlar.

Ustaları aygır-kısarak filosu
Mangır etmez sözlerinin kilosu.
Eserleri edepsizlik silosu
Hoş kelimadan, has mizahtan korkarlar.

Büyükler tanırız yüz okka beden
Fikrî sıkletleri sıfırda neden?
Aslı nedir; öğrenmeden, bilmeden
Korkak huylu bir Refahtan korkarlar.

Doğru dürüst bir hâlleri bulunmaz
İhanette ihmalleri bulunmaz
Kalleşlikte emsalleri bulunmaz
Mertlik denen bir silahtan korkarlar.

Kiralıktır beyinleri, kıçları
Dışlarından daha kirli içleri.
Zina yapıp çoğaltırlar piçleri
Aileden ve nikâhtan korkarlar.

Kimi devrim, kimi koltuk yobazı
Kimi ilim, kimi hukuk yobazı
Kimi antik çağın moruk yobazı
Hak ehlinden, hayırhahtan korkarlar.

Hem korkaklar, hem şirretler velhasıl
Günlük yalan yumurtlarlar ki nasıl
Bugünlük burada bitti bu fasıl
Tüm eğriler doğru rah'tan korkarlar.

24 Kasım 1996

YIL SONU BİLANÇOSU

Hayrını görmedik Doksan Altı'nın
Yırtık, sökülük birbirine karıştı.
Koşan kuyruğundan tuttu batının
Deyyus-dümbük birbirine karıştı.

Doymadı büyükler... doyuramadık
Zorbadan yakayı sıyıramadık
Adam kim, hıyar kim? ayıramadık
Odun-kütük birbirine karıştı.

Rekor kırdı "duyum" cular, medyumlar
Rağbet buldu Antalyalar, Bodrumlar
Kalça, göbek sergiledi podyumlar
Yosma-sürtük birbirine karıştı.

Kapattık kapıyı akla, izana
Daldık loto, toto, kazı-kazan'a
Açlar dayak oldu kirli düzene
Aptal-hödük birbirine karıştı.

Hâkim güç medyanın, silah medyanın
Boyunu çok aştı günah medyanın
Yazdığı, çizdiği ikrah medyanın
Salya-sümük birbirine karıştı.

Aleniyet buldu tehditle taciz
Vatandaş muzdarip, güvenlik aciz.
Mafyaya bağlandı çek, senet, haciz
Haraç-gümrük birbirine karıştı.

“Sen-Ben” e kafayı taktı liderler
Kavgayla geçirdi vakti liderler
İnancı, töreyi yıktı liderler
Büyük-küçük birbirine karıştı.

Ne düştü enflasyon, ne durdu terör
Dıştan destek alıp kudurdu terör
Solculuktan mülhem sol vurdu terör
Akrep-sülük birbirine karıştı.

Melekler bağlanmış, şeytan azatta
Eroin, kokain, esrar mezatta
Meclis marazada, hukuk tezatta
Davul-düdük birbirine karıştı.

Taç giydiren zalimlere taç yetmez
Mazlumlara suç yüklenir, suç yetmez
Bu yangını söndürmeye güç yetmez
Benzin-körük birbirine karıştı.

Mikrofonlar çirkef, ekranlar berbat
Spiker tetikçi, yorumcu cellat
Kan, şehvet diz boyu, çare yok heyhat
CUMUK-RTÜK birbirine karıştı.

Bir köprü ki üzerinden geçmek zor
Kabullenip kalmak bela, göçmek zor
Namusluyu namussuzdan seçmek zor
Sığır-gölük birbirine karıştı.

Kızıl öfke yağdı, kin aktı çaylar
Kıyıma uğradı haftalar, aylar
Mülkü viraneye çevirdi taylar
Kanun-tüzük birbirine karıştı.

Hakikat tahtına oturdu rüya
Yarısta mesafe kat ettik güya
Soyunduk, çıplandık çağdaşlık bu ya
Sutyen-önlük birbirine karıştı.

Şahlandı yozlaşma, durmuyor artık
Bir alan bir daha vermiyor artık
Kimse helal-haram sormuyor artık
Sağlam-çürük birbirine karıştı.

Adamı odundan seçebilmek zor
Zehiri tadından seçebilmek zor.
Erkeği kadından seçebilmek zor
Küpe-yüzük birbirine karıştı.

Namert gerek namert... mert değil bize
Çelik bilye yesek sert değil bize.
Çekiç-Güç, Keşif Güç dert değil bize
Balyoz-külünk birbirine karıştı.

Sistem kör kuyudur, giren çıkmıyor
Düşünen, kendini yoran çıkmıyor
Beş adım uzağı gören çıkmıyor
Saflık-körlük birbirine karıştı.

Kimisi çam kesti, kimisi hindi
Şirretler korkağın sırtına bindi.
Sarhoşlar gürlledi, ayıklar sindi
Puştluk-bönlük birbirine karıştı.

Çatlama var, eğilme var yapıda
Bizim değil baltası da, sapı da.
Noel baba, Noel ana kapıda
Maske-gözlük birbirine karıştı.

ASKERE MEKTUP

Sen Namazdağı'nda nöbettesin yüzbaşım*
İte-uğursuza
Satılmışa karşı.
Direniyorsun bir çınar misali
Rüzgâra-kışa karşı
İçe ve dışa karşı...

Bugün bayram sabahıdır yüzbaşım
Günlerden 9 Şubat
Keser dağların dondurucu ayazı
Ya takiptesin ya siperde
Kılnamıyor, biliyorum
Namazdağı'nda bayram namazı...

Düşmanın mermisi seni yıkmaz yüzbaşım
Kirlı ağızlardan dökülen
Kıralk kalemlerden süzölüp akan
Kahpece sözler yıkar.
Aldırma yüzbaşım, aldırma
Yiğitler çıkan topraklardan
Kancıklar da çıkar...

* Bayram sabahı ilk defa telefonla bayramımı kutlayan sevgili yüzbaşım'a yazdım bu şiiri. Makbule geçer inşallah.

Ufuklar ağaracak elbet yüzbaşım
Öpüp sevemediğiniz çocuklarınızın
Görmeleri gereken günler olacak.
Törenler, şölenler
Toylar, düğünler olacak...

Gazanız mübarek olsun yüzbaşım
Bayramınız bayram olsun...
Selam olsun doruklardaki siperlere
Selam olsun isimsiz erlere
Selam olsun vatana
Vatan bildiğimiz her yere...

9 Şubat 1997

BASINDA LOKMA KAVGASI

Arsız buzağılar gibi devlet memesine saldıran basın mensupları arasında yeni bir kavga başladı.

Erbakan lokmacı basının birleşimine yemek daveti vermiş, diğer bir kısmını çağırmamış.

Davete nail olanlar memnun, müyesser ve pür-neşe içindeler. Çağrı yapılmayanlar köşelerinde öfke yıldırımları yağıdırıyorlar.

Kolay mı, çekilir mi böyle hâller?

Adamlar düne kadar dünyanın neresi varsa devlet kesesinden oralara kadar götürülmüşler. Devlet mutfağından midelerine özel kanallar bağlanmış. Refah-Yol iktidar olunca kesilivermiş hortumları... Kesmesine kesmiş de, onlar da kendi tufeylilerini bulmuşlar... Demirel'in, Mesut Yılmaz'ın yağcılar, yiyciler ordusu olur da Erbakan'ın olmaz mı? Tansu Çiller savunma ekibini kurmaz mı?

Kalem dediğin nesne midenin dürtüsüne göre yazar. Kim çok doyurur, kim çok gezdirir, kim daha çok özel konularda beslerse yazarların ekserisi hizmette kusur bırakmazlar.

Hususi muameleye alışmış sınır taşı gibi yazarlar utanmadan lokma kavgası yapıyorlar. İktidar nimetlerinden dünüstedikleri gibi faydalanamayıp bugün muratlarına nail olanlar ise masumane görünüşlü bir savunmanın mücadelesini veriyorlar.

Beslemeler arası gerginlik had safhada.

Allah'a bin şükürler olsun, GÜNDÜZ gazetesi lokma kavgasının dışındadır. Devlet memesinden bugüne kadar haram süt emmedik ki alışkanlık yapar.

Eskiçeriler ve yeniçeriler kanlı, bıçaklı.

İki tarafı da hayretle, ibretle seyrediyoruz şimdilik.

Haremağalarına, akağalarına, ibrikçilere, peşircilere, dal kavuklara bol seyahatler, sıkça davetler dilerim.

Lokma kavgasının üçüncü dünya savaşına vesile olmama sıni da canı gönülden temenni ederim.

DEREDEN-TEPEDEN

Havalar ısınmaya başladı... Mahallede gezerken duvar dibi sohbetlerine tesadüf ediyorum. Sincan, Türkiye'nin, sayılı illerinden nüfus oranı itibarıyla büyük bir köyü. Hatalarıyla avunan yaşlılara soruyorum:

Türkiye'nin durumunu nasıl görüyorsunuz?

Ankara'daki büyüklerinizden memnun musunuz?

Çorumlu Hüseyin cevap veriyor:

İlkbahar kapıda geldi dayandı
Tohumlar depreşti, toprak uyandı
Boz tepeler yeşil renge boyandı
Başkent'teki büyüklerden bize ne...

Karşımdakinin isimsiz bir halk ozanı olduğunu fark edince 3. röportajı gerçekleştirmek istedim.

- Olur mu Hüseyin Efendi?

Her mesele sizi ilgilendirir. Bu memleket için saç-sakal ağartmışsınız. Yaşlanınca bir köşeye çekilmek mi lazım?

Hüseyin Efendi hep bildiğini okuyor:

Yardım yağmış köyümüze düşmemiş
Dost cemresi suyumza düşmemiş
Yayla, deniz payımıza düşmemiş
Yazlıklardan, kayıklardan bize ne?

Devam et gurban, daha çok söyle de bilmediklerimizden haberdar olalım. Gazeteler, televizyonlar başka türlü muhabbet ediyorlar biraz da farklı ses duyalım.

Medya ne ki? Her fitneyi pişiren
Vatandaş birbirine düşüren
Terlemeden milyarları aşırın
Öküzlerden, geyiklerden bize ne?

Aradığım irfan ocağını bulmuştum... Tahrik edercesine
sordum:

- Yani aşağı tükürsek sakal, yukarı tükürsek bıyık diye mi
korkuyorsunuz?

Mesela sakalınıza, bıyığınıza birileri standart getirse yine
mi size ne olacak?

Basın memlekete kefen dokuyor
Kanallar, ekranlar çirkef kokuyor
Oğlanlar kız gibi küpe takıyor
Sakallardan, bıyıklardan bize ne?

Söyledikleri yenilir, yutulur değil; amma yabana atılır da
değil.

- Eee daha başka? dedim ve cevabını hemen aldım:

İri iri adamlara oy verdik
Senelerce cücelere boy verdik.
Yeter artık, cümlesini koyverdik
Derelerden, höyüklerden bize ne?

Hem birdeyiz, hem beşteyiz hemşerim
İşkencede, ateşteyiz hemşerim
Kader ile güreşteyiz hemşerim
Çukurlardan, oyuklardan bize ne?

Ne yaktık kimseyi, ne yananlarız
Rahmet-i Rahman'a dayananlarız
Biz Bezm-i Elest'te uyananlarız
Şarhoşlardan, ayıklardan bize ne?

26 Mart 1997

GERDANLIK - 2

En çağdaş demagog yeter-sus artık
Mavradan, tıraştan bıktık usandık.

Virane baykuşu yaşın kaç senin?
Bin yaşasan gözün, gönlün aç senin.

Kızarma bilmiyor, yüzün kösele
Senden kurtulmamız müşkül mesele.

Korkaklık, döneklık, yağcılık sende
Yalancı solculuk, sağcılık sende.

Şirinler yurdunda Gargamel'sin sen
Kenesin, mikropsun, anofelsin sen.

Âlem yansa umurunda değil ki
Maksadın ne, meramın ne ey tilki?

Kocadıkça ihtirasın artıyor
Katmer katmer kirin, pasın artıyor.

Baş belası olup çıktın millete
Sultanları muhtaç ettin himmete.

Azrail yakandan tutacak bir gün
Ve toprak seni de yutacak bir gün.

Mevki, makam bulamazsın orada
Kurnaz sultan olamazsın orada.

Glideceğin tek yer gayya kuyusu
Var kucakla maskarayı deyyusu.

Kurtarıcı kalkan yoktur mezarda
Torpilin yok, arkan yoktur mezarda.

Kürsü yoktur; mikrofon yok, sürü yok
Dünyadaki dalkavuğun biri yok.

Yığın yığın vebal, günah seninle
Sorgu ceza akşam-sabah seninle.

Kul hakkını kuldan alır mutlaka
Kör hakkını kelden alır mutlaka.

Aldatmayı, uyutmayı terk eyle
Hamamda un kurutmayı terk eyle.

Her gün mezarlığın yolundasın ha
İnsafa gel yolun sonundasın ha

Bitsin küfre, zulme ortaklık gayri
Ayrılsın kurnazlık, korkaklık gayri

Çağdaş firavunluk son bulsun artık
Sen git ki ülkemiz kurtulsun artık.

Bu uzun gerdanlık zatına mahsus,
Dilekçem Mevla'nın katına mahsus.

EMANET HALKALARI

Şu sıra yağcılık rağbete bindi
Ülkü yalakaya, yağa emanet.
Dağdaki haydutlar şehire indi
Yüz bin yiğit bir korkağa emanet.

Ecevit köpürdü, Mesut fal açtı;
Baykal dede gerginliğe yol açtı.
Kışlalarda çiçek çiçek sol açtı
Mülk ölüye, ölü sağa emanet.

Hoca cenahından tevil yağıyor
Üç yüz mavra bir fincana sığıyor.
İnkâr ısınıyor, ikrar soğuyor
Oyuncular oyunağa emanet.

Çiller bir yeşildir, bir beyaz, bir mor
Dünkü tavrı bugünküne uymuyor.
Anlamak zor, tarif etmek daha zor
Üç okyanus bir bardağa emanet.

Baba "fevkalade" huzurda şimdi
Hıncı sadrazamda, vezirde şimdi
Memleket hâlet-i nezirde şimdi
Davul, zurna, düdük çağa emanet.

İkazı AB'den alırsız ilkin
Washington'dan gelir talimat, telkin
Birisi "uyu" der, birisi "silkin"
En yakınlar çok uzağa emanet.

Kanımıza haciz koydu sülükler
Yama tutmaz oldu artık delikler.
Doruklarda cin içiyor balıklar
Ruh şeytana, can bıçağa emanet.

Kol geziyor, fitne-fesat, arbede
Bütün gözler ihtilalde, darbede.
Devrimciler dans ediyor türbede
Yüz bin deri beş kasnağa emanet.

Yunan'ın küreği, Rum'un keseri
Altmış sekiz pisliğinin eseri.
APO denen sütü bozuk serseri
Suriye'de bir manyağa emanet.

İtibara bindi sarımsak, soğan
Köşeyi dönüyor devleti sağan.
En büyük güç oldu Bilgin'le Doğan
Kel kafalar kör tarağa emanet.

Medya her deliğe soktu bir çomak
Karıştı her taraf, dolaştı yumak.
İtlikte ustayı solladı yamak
Kurt kuzuya, akıl dağa emanet.

Kutlandı 1 Mayıs, stres atıldı
Pankart açan malum, sirke katıldı
Türkiye'de Türk Bayrağı yırtıldı
Tüm meydanlar on alçağa emanet.

Memleketin yükü yoksulda, açta
Vurguncu tabaka konserde, maçta.
Çağdaş soytarınlık şimdi revaçta
Kadın hakkı beş kaltağa emanet.

Sanatkârlar Lenin, Mao kokuyor
Müziyenler kepazelik dokuyor.
Çocuklar kız-oğlan eylem okuyor
Sakallılar salıncağa emanet.

Emanetler ehil elde hemşerim
Gözünle gör hadi gel de hemşerim
Boy cücede, tarak kelde hemşerim
Demokrasi dangalağa emanet.

Haber sorma Aktuna'dan, Erez'den
Sitmadan, uyuzdan, dertten, marazdan
Uykum geldi, yatacağım birazdan
Ha bu şiir her kuşağa emanet.

UMUMİ AHVALİ BEYANIMDIR

Sen şimdi çok çok uzaklardasın... Aklın, fikrin, umudun
belde-i muazzama üzerinde dolaşıp duruyor. Oralara ka-
dar ulaşan yarım yamalak, kırık dökük ve yalan takviyeli
haberlere doymuyorsun.

Benden haber beklediğini biliyorum. Yazmasam gücenir-
sin. Yazsam belki aklına muhal gelir, inanmazsın. Amma
yine de yazmalıyım.

Oku ve düşün...

Yazmak bana, çözmek sana düşüyor;
Toprak dondu, taş cıvıdı hemşerim.
Seyredenin ta yüreği üşüyor
Ayak dondu, baş cıvıdı hemşerim.

Hakikatler hayal oldu bu sene
Kör boynuzlar dal dal oldu bu sene
Mevsimlere bir hâl oldu bu sene
Bahar dondu, kış cıvıdı hemşerim.

Rağbet buldu müneccimlik, falcılık
Baş göz oldu sağcılıkla solculuk
Demir aldı bilinmeze yolculuk
Uyku dondu, düş cıvıdı hemşerim.

Arpa başağına armut takıldı
Serçenin boynuna mamut takıldı
Ölü kefenine umut takıldı
Amel doğdu, iş cıvıdı hemşerim.

Her tarafta çiçek açtı rezillik
Yukarıda boyu geçti rezillik
Kanatlandı göğe uçtu rezillik
Hava dondu, kuş cıvıdı hemşerim.

Patriği, Papa'yı sorma şimdilik
Tehdidi, sopayı sorma şimdilik
Eşeği, sıpayı sorma şimdilik
Kuru dondu, yaş cıvıdı hemşerim.

Mitinglerde çekiç sebil, çark sebil
Piyasada dolar sebil, mark sebil
Misyon sebil, mezhep sebil, ırk sebil
Dolu dondu, boş cıvıdı hemşerim.

İmalat; iftira, yalan üstüne
Masallar muhayyel yılan üstüne
Planlar eklendi plan üstüne
Kebap dondu, şiş cıvıdı hemşerim.

Temel bozuk, çatısına inanma
Sekiz sözün altısına inanma
Ümeranın tartısına inanma
Ağız dondu, diş cıvıdı hemşerim.

Vaziyet bu, ötesini sorma hiç
Kirli paslı hâlimizi görme hiç
Aklın varsa içimize girme hiç
İç cıvıdı, dış cıvıdı hemşerim.

İnşallah, "anlayamadık, şunu bir de tercüme et" demez-
siniz.

Zaten yorulduğumu hissetmeye başladım. Yaz, yaz, yaz
bitmiyor ki. Bir süre sonra belki de hiç yazmayacağım. Ta-
rili vermeyeceğim, amma niyet ettim.

Deliliğin de bir sonu olmalı.

RÖPORTAJ (2)

Röportajların en iyisi, en sağlıklısı, sessiz çoğunlukla yapılmış olanıdır.

Adını, mesleğini, memleketini bilmediğim yaşlı ve orta yaşlı insanlara Türkiye'nin meselelerini sorarım: "Nasıl gidiyor?" derim.

"Hayatınızdan memnun musunuz?" derim. "Yöneticilerin konuştuklarını duyuyorsunuz, doğru mu söylüyorlar? Sizin eklemek istediğiniz hususlar var mı?" derim.

Anlayacağınız çok şeyler derim, çok enteresan cevaplar alırım. İşte size bir röportaj, hem de şiir olarak:

Soruları sor da cevap isteme
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.
Süt beyaz mı, limon sarı mı deme.
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Yirmi iki milyon asgari ücret
Çalışan bir kişi, sekiz baş külfet.
Ye öl, yemeden öl, otuz gün mühlet
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Solculuğun üstün meziyetini,
Yönetimin halka eziyetini,
BÇG'nin durum vaziyetini
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Niyaset mi? Sorun Güngör Yekta'ya,
Yeni din mi? Gidin Ağâh Oktay'a.
İlki suçtur nokta desek noktaya
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Beden nerde, baş nasıldır, ayak kim?
Çavuş kimdir, onbaşı kim, yamak kim?
Kesintisiz kargaşaya dayak kim?
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Ne dövizden, ne dolardan anlarız
Ne semerden, ne yulardan anlarız
Ne zehirden, ne klordan anlarız
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Okuyan değiliz yağıp eselim
Dedelek değiliz ahkâm keselim
En doğrusu dinleyelim, susalım
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

İşler bacanağa, yeğene kalmış,
Memleket güdene, sağana kalmış.
Elmanın görevi soğana kalmış
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

"Vesayet var" imiş, "var" diyemek ki
Tibben sabit köre "kör" diyemek ki
Enflasyon azıtmış "dur" diyemek ki
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Yarasa kuş mudur, arı yılan mı?
Vaatler cılk mıdır, sözler yalan mı?
Sırtımıza vurdukları palan mı?
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Laiklik yemeyle doyar mı karın?
Bilmeyiz bugüne uyar mı yarın?
Buzluklar sıcak mı, hamam mı serin?
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Senfoniye gitsek hani paramız
Çağdaşlıkla açık kaldı aramız.
Sırtımızda var mı, yok mu yaramız
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Ekmekte, ayranda irtica var mı?
Yukardan bir baskı, bir rica var mı?
Muhtardan bekçiye iltica var mı?
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Doğru mudur güvercine kuş desek
Suç olmaz mı zemheriye kış desek
Gücenirler ıslak yola yaş desek
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Demokrasi varsa nerede yaşar?
Hukuk bağımsız mı? O bizi aşar.
Vurgun, soygun, rüşvet nereye koşar?
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Kadir Beyin cömertini, Has'ını
Göz doyuran Sibel Can'ın dansını
En büyük babanın laf mirasını
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Kime güceniriz, kime küseriz
Bir karpuzu kaç dilime keseriz
Nerde yoruluruz, nerde susarız
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Bulatıldık bir kez durulmak ayıp
Çalış, didin amma yorulmak ayıp
İtiraz günahdır, darılmak ayıp
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

İbadete tavrı, inanca hudut
"Eskiye unut da yeni yolu tut"
Dağıtır her gelen dağ boyu umut
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

Hayatımız bir çözülmez bilmece
"Of" çekeriz topu topu tek hece
Hangi düşü göreceksen bu gece
Biz ne bilek ağam hükümet bilir.

Oğlum Murat üç ay önce dişlendi,
Masum yavrum dişlenirken fişlendi.
Sabıkası kaç deftere işlendi
Biz ne bilek ağam, hükümet bilir.

25 Eylül 1997

D'ANASOL-C BÜLTENİ

Sayemizde istikrar yayılacak dört yana
Otlar tı kayacağız muzır öten her çana
Patronlar muz yiyecek, işçi-memur lahana
Öküzler yumurtlayıp tavuklar süt verecek
Vatandaş sabrederse mutlu günler görecek.

Esnaf, köylü kemeri biraz daha sıkmalı
Can topuğa inmeli, kan beyine çıkmalı.
Siz zamlardan değil de, zamlar sizden bıkmalı.
Evsiz-yurtsuz olanlar mutlu günler görecek
Mağaralar keşfettik sığınacak, girecek...

Enflasyona çift yumruk atarsa iki Yaşar
Karışık aklı-fikri, tümünden feleği şaşar
Millet karasabana öküz, eşek, at koşar
Arabaya gerek yok, kağnılar var sürececek
Hiç şüpheniz olmasın, halk refaha erecek.

Dayaniverin ne var otuz sene, kırk sene
D'Anasol-C sizleri oturtur bir eksene.
Belki gelecek asır, sonra gelecek sene
Mavranın goncaları kılıfları yaracak
Üstün başarımıza dünya selam duracak.

Yılmaz'ın becerisi, Ecevit'in dehası
Cindoruk yakın ortak, Baykal'da var dahası
Toprak reformu görür meydan, futbol sahası
Herkes yüz sene sonra meyveleri derecek
Söz ki ip bırakmayız başkası un serecek...

Fişlemeler bir bitsin, görün siz çağdaşlığı
Atar sevinirsiniz başınızdan başlığı.
Başlarsa tilki ile kazın arkadaşlığı
Niyet, plan, proje yüzleri güldürecek
Cümlelerimiz sevincinden ekmeğe taş dürececek.

Münafıklık yapmayın, bırakın itirazı;
Usul, erkân üzere yolmaktayız bir kazı.
D'Anasol kıvrak oynar, CHP çalsın sazı
Söyleyin ne yaptık ki sinirleri gerecek
Yermek gerekiyorsa Refahyol var yerecek.

Arıyı, güvercini oklatmayın aman ha
İktidarsız günleri yoklatmayın aman ha
Kırata lâleleri koklatmayın aman ha
Yandaş, yoldaş birlikte kozalar var örececek
Bal tutan parmağını yalayıp semirecek.

Yukarda babamız var, yukarda vasımız var.
TV'de düdüğümüz, medyada sesimiz var.
Gönülleri fetheden gölgemiz, süsümüz var.
Madde 163'e rahmet okutmaya söz
Yarını bilemeyiz, dünü unutmaya söz.

Ahbap, hısım, akraba, yemeye, yutmaya söz
Vazifemiz bitmedi, kelleler var vurulacak
Sayemizde kıyımlar son raddeye varacak
Üstün başarımıza BÇG not verecek.
Azametimiz artıp enflasyon geberecek.

GÖLGELERİN MEDCEZİR HAREKETLERİ

Kurulmuş meydan-ı siyasette
İbresiz, hareketsiz kantarlar.

Karanlığın kurnaz tüccarları
Simsiyah gölgeleri satarlar.

Ve ağababalar hesabına
Gölge ölçerler, gölge tartarlar.

Sıcaklarda serinlemek için
Gölgenin gölgesine yatarlar.

Yüz altı gram çeken gölgeye
Yetmiş iki ton yalan katarlar.

Siyaset meydanıdır bu meydan
Adam sayılır çürük mantarlar.

Çıkanlar, inananlar hiç eksilmez
Çalışır durur bozuk kantarlar.

Akar oluktan akarcasına
Avantalar...

26 Ekim 1997

KANAAT HAMAMI

Eğer bir ülkede;

Güzel sözler azalıp, **laflar** çoğalmış ise,
Yalanlar, tezatlar, **gaflar** çoğalmış ise,
Ahmaklar, alıklar, **saflar** çoğalmış ise,
Tenkeyi altın diyerek satan **sarraflar** çoğalmış ise,
Birlik, beraberlik parçalanmış ve **tarafklar** çoğalmış ise,
Vay o ülkenin hâline...

Çile fırınında kavrulmayan insanlar milleti düşünecekleri
yerde, kendi kıçlarını koyacak yumuşak koltukları düşün-
ürler.

Hukuk ve adalet ziyan görmesin demezler, ama bana ve
yakınlarıma ziyan gelmesin diyerek, zulmü sineye çekerler.

Kaybolan Allah korkusu... Yerine geçen beşeri güç korku-
su, zayıf zamanda "Sen" övgüsü, kuvvetli zamanda "Ben"
gururu ve beyin ile midenin yer değiştirmesi.

Yoklayın muhataplarınızı, önce de kendinizi... Mutlu mu-
sunuz? Mutluysanız size bir diyeceğim yok... Anlamazsı-
nız çünkü.

HADİ KOLAY GELSİN

Düz yazı (nesir) okumak zannederim okuyucuları da sık
maktadır... Monotonluğu kimse sevmez.

Bizim ülkenin insanları bulmaca, bilmece çözme merak
lısıdır... Ben de bu alışkanlıklarını bildiğim için, bugün
Bilmemece adlı bir şiir yazmakta karar kıldım...

Bulmacayı çözmek marifet değil...
Bilmeceyi bilmek de öyle...
Mesele Bilmemece'yi çözebilmede...

Yazarı ben olduğum hâlde zar zor, ne demek istediğimi
anlayabildim... İnşallah değerli okuyucularım ne demek
istendiğine benden daha iyi vakıf olurlar...

Bugün Pazar...

Nasıl olsa mesai filan da yok... Okuyun ve düşünün ba-
kalım...

BİLMEMECE

Şiir değil bilmemece mübarek
Taze-bayat bu şiirin içinde.
Dolambaçlı uzun söze ne gerek
Hayat-memat bu şiirin içinde.

Çözemezsin, bilemezsin, hadi bil
Ekseninde tik-tak fare, koca fil
İp/li, sap/h, sapı silik tam teknil
Urgan-ahlat bu şiirin içinde...

Tecavüz mağduru demokrasiler
Azgınlık timsali otokrasiler
Tepeden tırnağa bürokrasiler
Baba-evlat bu şiirin içinde...

Kırmızı biberden, yeşil çağlaya
Sinop'tan Hatay'a/Kars'tan Muğla'ya
Yazılsın bilumum taş, tuğlaya
Sabır-sebat bu şiirin içinde...

Değer arz etmeyen oynak sayılar
Siyasi torpiller/azman dayılar
Haberdar edilsin cümle aylar
Armut-ahlat bu şiirin içinde...

Başta, sonda, varda, yokta Ankara
Temel unsur azda, çokta Ankara
Dilim dilim/nokta nokta Ankara
Ulus-Balgat bu şiirin içinde...

Sümüklü firari, döneş yoldaşı
Medya domuzunun ayağı başı.
Velhasıl her şeyin kurusu yaşı
Erkek-avrat bu şiirin içinde...

Fotoğrafta deniz de var, çay da var
Kare kare tahlilinde fayda var.
Senelerin kokmuşluğu ayda var
Tefrit-ifrat bu şiirin içinde...

Göz görmez ki, soygun, rüşvet var amma
El çözmez ki, size mühlet var amma
Satır satır ibret, dehşet var amma
Saklı-heyhat bu şiirin içinde...

At ambarı Amazon'da bir ucu
Utah'daki garnizonda bir ucu
Çekti gitti ta fızan'da bir ucu
Zalim-hoyrat bu şiirin içinde.

Yan yana duruyor ati, hâl, mazi
Kismetini alsın gazi, Niyazi...
Yalan-yanlış tartan bozuk terazi
Meslek-sanat bu şiirin içinde...

Belki boştur/belki dolu bilemem
Anlatacak başka yolu bilemem
Şapşal sağ, sakat solu bilemem
Gaye-maksat bu şiirin içinde...

Hadi kolay gelsin yorulun biraz
Öfkelenin, kızın, gerilin biraz
Zarar yok, bana da darılın biraz
Fıgan-feryat bu şiirin içinde...

Eğer bir şey anladınızsa ben "Mesut" olayım. Yok; ben bir
şeyler anladım diyen çıkarsa, lütfen bana da izah eylesin.
Peki, niye yazdım?

Akıl ve ahlaki yörüngesinden çıkmış, ciddiyetsizlerin ço-
ğunluğu teşkil ettiğı toplumla belki de dalga geçmek iste-
dim. Amma ciddiyeti zedeledim...

İnşallah pazar tatilinizin estetik manzarası bozulmamış-
tır.

Yorumda serbestsiniz.

Oldu bir kere...

14 Şubat 1998

TARAFSIZ TÜRKİYE RAPORU

Susurluk raporu gibi lokal bir çevreye münhasır değildir benim yazdığım rapor. Türkiye'nin tamamını kapsıyor. Bazen dışa da taşıyor.

Bendeniz Başbakan'ın talimatıyla da yazmıyorum bu raporu. Sivil iktidarın ve ciheti askeriye'nin hiç bir dahli yoktur içinde.

A'dan Z'ye, bir'den sıfır'a aklınıza ne gelirse yorumlamaya çalıştım. Hele bir okuyun, siz de doğruluğunu ve tarafsızlığını kabul edeceksiniz.

Kutlu Savaş'ın raporunda yer alan "devlet sırrı" bu raporda yok. Ben sırda kadem basan hadiseleri gün ışığına çıkartmak, yorumlamak ve biraz da edebiyata bir şeyler kazandırmak istedim.

Görelim neler olmuş...

KARIŞTI

Rüzgâr gibi geldi geçti seneler
Taze bayat birbirine karıştı.
Ülkenin kanını emdi keneler
Sanat-sirkat birbirine karıştı.

Siyasi mahfiller döndü hangara
En beyaza rakip oldu en kara
Hem büyüdü, hem küçüldü Ankara
Dikmen-Balgat birbirine karıştı.

Canavar kaplanlar süslü kürk oldu
Kırdığımız antikalar kırk oldu
Açık oturumlar açık sirk oldu
Hıyar-ahlat birbirine karıştı.

Her gün emir yedik, emir tükettik
Toptan çamur olduk, çamur tükettik
Ekmek kuyruğunda ömür tükettik
Tefrit-ifrat birbirine karıştı.

Ekran parselledi aymazlarımız
Müçtehit kesildi Ayvazlarımız
Renklendi cenaze namazlarımız
Erkek-avrat birbirine karıştı.

Önümüzü göremezken kör gibi
Karapara beyazlattık kar gibi
Ahlaksızlık çiçek açtı nar gibi
Poyraz-imbata birbirine karıştı.

Medya papazları dümen tutmakta
Devletin gemisi yana yatmakta
Cuntacı dayılar çahm satmakta
Kuyruk-kanat birbirine karıştı.

Kan-kırmızı ayran, sütbeyaz kömür
Sabır potasında eridi demir
Hak, hukuk, adalet sizlere ömür
Zincir-halat birbirine karıştı.

Demokrasi her güreşte tuş oldu
Yolundu kanadı uçmaz kuş oldu
Keyfilğin önü ardı yaş oldu
İnkâr-ısnat birbirine karıştı.

Patronlar baş tacı, işçi hor hâkir
Vurguncu bülbülü zirvede şakır
Ayaklar kan revan, baş gazel okur
Düğün-feryat birbirine karıştı.

Yıllar geçti dağılmadı çöken sis
Yollar kaygan, yollar kirli, yollar pis
Ter Petrosyan, Netanyahu, Simitis
Saddam-Esat birbirine karıştı.

Avrupa'yla şeker renktir aramız
Utancından dibe vurdu paramız
Bir değil ki, beş değil ki yaramız
Akın-ricat birbirine karıştı.

İlaba senfoni der, kızları pop der
Oğlanlar karpuzu görünce top der
Usta insan ezer, çırak hop hop der
İlri-Mozart birbirine karıştı.

Dinsizin maksadı dine yön vermek
Ambargoyla inançlara son vermek
Bütün gayret mumyalara can vermek
İncil-Tevrat birbirine karıştı.

Terk etti vatanı kardeşlik, ülfet
Meclise dayandı yolsuzluk, rüşvet
Tabanda can derdi, tavanda külfet
Sağlam-sakat birbirine karıştı.

Yama ile kapanmıyor yırtıklar
Eli yeten bir değeri tırtıklar.
Sanatçı kisvesi giydi şıllıklar
Porno-pusat birbirine karıştı.

Dinimiz kalmıştı tek bozulmayan
Ona da bulaştı reformist ayan
Renkli ekranlardan aktı hezeyan
İnkâr-ısnat birbirine karıştı.

Terör, tehdit yanlış yöne çekildi
Apo'nun önüne fırsat döküldü
Yüreklere kin tohumu ekildi
Fiil-maksat birbirine karıştı.

Memurlar sürgünden, kıymdan bizar
Hepsinin yorganı sırtında gezer
Şaşırdı iktidar milleti ezer
Zulüm-rikkat birbirine karıştı.

Nereden yoklasan, nereden baksan
Lüzumsuz fazlalık, lüzumsuz noksan
Saygı, sevgi, birlik yer ile yeksan
Teklif-tezat birbirine karıştı.

Küçüldü Türkiye maket misali
Sarıldı dört yandan paket misali
Patlamaya hazır roket misali
Muğla-Tokat birbirine karıştı.
Sinop-Yozgat birbirine karıştı.

13 Nisan 1998

HİKÂYE-İ FARZ-I MUHAL (2)

Birincisini galiba 6 yıl önce yazmıştım... O şiirdeki kahra-
manın ismi Hayri idi... Yine Hayri'yi anlatacağım... Biraz
nesir, biraz şiir karışımı bir yazı olacak... Şiir kısmı sonra
kendi yerini bulur...

Hayri kim?

Ohoo, on binlerce Hayri var piyasada... Ben, Hayri'nin
babasını tanırım... Bütün Hayriler'in babasıdır o... Aza-
metli görüntüsüne aldanmayın, bomboş bir kovandır
Hayriler'in babası. "Emmini gör, hırsız tanı" dedikleri
gibi, babalarını gör, Hayriler'i tanı.

Hayri bana göre "ilginç" değil, enteresandır...

Özelliklerini anlatayım:

Lideri sırtına binse "in" demez
Uşaktır, mankurttur, köledir Hayri...
Harama teşnedir, helalden yemez
Dört yanı delikli filedir Hayri...

Nasıl, biraz olsun gözünüz ısırды mı Hayri'yi?

Bitmedi daha.

Ben Hayri'yi veya Hayriler'i enine boyuna sizlere tarif ede-
ceğim... Siz belki geç kavrarsınız, amma Hayri hemence-
cik duruma muttali olur, kişi kendini başkasından daha
iyi bilir.

Lideri "dininden çık" dese, çıkar.
Her emre amade laladır Hayri...
Bazen "Rezzak'la" der, bazen "hû" çeker
Halaydır, tangodur, baledir Hayri...

Kayakeleri gibi renk değiştirdiği için hadd-i istikametini
tayinde güçlük çekseniz de Hayri hep açık verir... Açılan
çirkin yerlerini kapatmakta pek güçlük çekmez ya yine de
kevgir misali hiç su tutmaz, daima akıtır.

Hayri sadece dayılarından korkar... Dayıları güçlü ve ce-
lalli kimseler. Hayri'nin babası da Hayri'nin dayılarından
çok çekti... Amma o kendini kamufle etmekte mahirdir...
Hayri bomboş...

Ne mümin, ne kâfir, resmen münafık
Tepeden turnağa hiledir Hayri...
Bazen bir kapının önünde paspas
Bazen bir semerde ciladır Hayri...

Hayri'nin cepheden ve profilden çektiği fotoğrafı her-
halde kısmen netleşmeye başladı... El öperken, el pençe
divan dururken zavallılığı yüzünden akarsa da, lidere yak-
laşmaktan dolayı zavallılığını meziyet ve büyüklük amba-
lajında halka satmasını bilir Hayri.

Hayri yanar döner,
Hayri yanar söner.

Hayri her kalıba girer ve yüzünün kızardığını siz göremez-
siniz. Kızarmaz ki... Et değil, köseledir Hayri'nin derisi.

Bazen çekirgede bir takma ayak
Bazen bir sıpada yeledir Hayri...
Merkezde zulüme-kıyıma dayak
Taşrada kartondan kuledir Hayri...

Biliyorum değmez...

Değmese de bir günümü Hayri'nin reklamına hasredece-
ğim... Tarihi bir belge olarak gelecek nesillere kalmasını
istiyorum.

Biz, siz yapamadık, belki gelecek nesiller Hayriler'i gör-
düklerinde tükürükle badana ederler... Resimlerine tükü-
rürler hiç olmazsa.

Kitlelerin korkutularak ehlileştirildiklerini, değerlerinden
soyulup, kabullerinden tecrit edildiklerini öğrenince kim
bilir nasıl küfürler yollarlar mezarlarımıza.

Pısrıklığımıza öfkelenirler, Hayriler'e tepki koymadığı-
mızdan dolayı bizi lanetlerler...

Ben razıyım...

Razı olmayanlar durmasınlar, Hayrileşsinler.

Devam edelim:

Lider ne doldursa git geri demez
Her kirli gömleğe seledir Hayri...
Meclis-i Ali'de bir sümsük çömez
Kazmadır, kürektir, maladır Hayri...

Hayri ve lideri arasındaki rabitanın muhkemliği kimseyi
aldatmasın. Hayri menfaati gereği "Halka hizmet için"
der, "Memleket menfaatine" der ve daha bol menfaat va-
deden bir başka liderin siyaset tarlasına hemencecik çadı-
rını kurar...

Kahrolsun eski lider,
Yaşasın yeni lider...

Hayri şahane adamdır vesselam... Üçkâğıtçılığın girdisini
çıktısını bilir... Rüzgârın hangi yönden ne zaman eseceği
ni ustaca tahmin eder... Menfaat gemisini de gayet güzel
yüzdürür...

Hikâye tamamdır hasil-ı kelâm
Kirli çeşmelere lüledir Hayri...
İki bin beş yüze sevgi ve selâm
Milletin başına beladır Hayri...

Tanıdınız mı?
Hayri, Hayri'dir... Babasının ayıdır...

14 Nisan 1998

DÜZEN DIŞI

Bugün aklıma Kozluköyü düştü... Kozluköy'ün muhtarı
Akikhan düştü... Akikhan'ın hizmetini, özelliklerini, çar-
pık yanlarını destanlaştırmak istedim... Kozluköy bir mez-
ra iken muhtarlığa başlamıştı Akikhan...

Kocaman köy oldu yine muhtar...

Akikhan tutturmuş "Ben bu köyü belde yapacağım, bun-
dan sonraki yıllarda da başkan olacağım....." Olur mu?
Olur... Kozluköy'ün insanları biraz saf, laf yuvarlamasını
kim iyi bilirse onu seçer.

Akikhan'da laf sebil... Soluk almadan üç yüz yalanı art
arda sıralar...

Tam köylünün aradığı tip...

Depreli Hasan aday olsaydı onu da seçerlerdi... Akik-
han'ın yaşı ben deyim 99, siz deyin 108... Ama dipdiri..
Gözü daha yükseklerde...

Laf torbası tıka basa dolu...

Anlatmak benden, okumak sizden... Yanlış şeyler yorum-
lamayasınız sakın ola ki... İsabetli düşünün, isabetli karar
verin...

AKIKHAN DESTANI

Dehşet saldı doksan sekiz sıcağı
Su kudurdu, taş çıldırdı Akikhan...
Aç sülükler yedi yuttu bıçağı
Dil delirdi, diş çıldırdı Akikhan...

Yan yatarak rahat eyle, yansız kal
Nasıl olsa bitecektir her masal
Aman durma, keçilere ısıklık çal
Yaz oynattı, kış çıldırdı Akikhan...

Muhtarsın ya, ova senin, dağ senin
Hizmetinle mükelleftir çağ senin
Yol senindir, sol senindir, sağ senin
Dolu taşı, boş çıldırdı Akikhan...

Kolları siva da gelecek sene
Rakipsiz, yek mızrak, aday ol gene
Belde yap şu köyü, başkanlık dene
Uyku kaçtı, düş çıldırdı Akikhan...

Hiç durma, yıl boyu hikâye anlat
Kazlar için Kafdağı'na temel at
Köylüde bu taat, sende bu sanat
Yürek yandı, baş çıldırdı Akikhan...

Orman, otlak, mera deme, ver gitsin
Bahçe, bostan, sera deme, ver gitsin
Tepe deme, dere deme, ver gitsin
Kurt fittirdi, kuş çıldırdı Akikhan...

Sıra sıra yalboğanlar seninle
Atmacalar, mor doğanlar seninle
Yarasalar, saksağanlar seninle
Kemik koktu, leş çıldırdı Akikhan...

Hoşnut etmek için mürtedi, Rum'u
Harmana dikip de yakmıştın mumu
Kurtardım sanmıştın hani durumu
Priz korktu, fiş çıldırdı Akikhan...

Birinci azandı Zireli Mestan
Beraber yazdınız yığınla destan
Ödüller aldınız ahbaptan, dostan
Emek ürktü, iş çıldırdı Akikhan...

Külahınla meşhur oldun yörede
Gözün yoktu ananede, törede
Methettiğin zurnacılar nerede
Dü cıvıdı, şeş çıldırdı Akikhan...

Bekçibaşı her sanattan bilirdi
Ne isterse söke söke alırdı
Zarar önce, karar sonra gelirdi
İç burkuldu, dış çıldırdı Akikhan...

Civar köyler çalkalandı ününden
Kime ne ki yarınından, dününden
Namlı beğler geçemezdi önünden
Kuru yattı, yaş çıldırdı Akikhan...

Bazı bazı ıtır derdin kangala
Et yerine ot takardın çengele
Fi tarihte barut koydun mangala
Kebap uçtu, şiş çıldırdı Akikhan...

Hizmetinle ihya oldu köyümüz
Senede on santim arttı boyumuz
Aynı minval kuruyası huyumuz
Göz nemlendi, kaş çıldırdı Akikhan...

İsmin yüzük taşı, soyadın metal
Doğduğun saatte olmuştun battal
Bedenin tek amma ruhun kaç çatal
Üç çatladı, beş çıldırdı Akikhan...

Yaşın ulaşıya da doksana, yüze
Terki silah edip inmedin düze
Karıştı sayende gece, gündüze
Ekmek öldü, aş çıldırdı Akikhan...

Kozluköy seninle gurur duyacak
Ölürsen naaşını kimler yuyacak
Vasfı hâlin bu destana uyacak
Daktilomda tuş çıldırdı Akikhan...

Yapanın yanına kalmaz, unutma
Bir giden bir daha gelmez, unutma
Ecelin tehiri olmaz, unutma
Belki biraz yaş çıldırdı Akikhan...

5 Ağustos 1998

NEYZEN TEVFIK'E MEKTUP

Sistem çürüdü üstad... Resmen ve alenen kokmaya baş-
ladı... Neresinden tutulsa elde kalıyor... Devlet-Mafya
ilişkileri had safhaya ulaştı... Gevezelik, zevzeklik umur-
samazlık aldı başını gidiyor...

Sen gittin şiir yozlaştı;
Mürid bitti, pir yozlaştı.

Erbab-ı kalem saltanat ehlinde caize alma yarışında...
Keşke bu günleri görseydin de o sana mahsus üslubunla
bakırdan yüzlere ironi kalayı çekeydin...

Biliyorum, yine de tınmazlardı...

Senin zamanında televizyon denilen illet henüz icat edil-
memişti. Bir görsen bizim hâlimizi, temelli fittırır, tımar-
haneden çıkmazdın... Zaten ülke Misak-i Millî tımarha-
nesine döndü... Lokal tımarhaneler daha temiz ve orada
tutulanlar dışarıda at koşturanlar, kitleleri coşturanlardan
bin defa daha akıllılar, tutarlılar...

Her neyse... Ben sana bir şiir göndermeye karar verdim.
Bizi ve günümüzü kısaca tarif eden bir şiir...

Sabah akşam üç oduna bakarız
Öfkemizden suya kazık çıkarız
Umut yüklü gemileri yakarız

Yaşar gider, yaşar gelir ekrana
Küfür, tükrük taşar gelir ekrana...

Bir gün kılı, bir gün kılsız herifler
Ya çok zeki, ya akılsız herifler
Hep çullandı dünkü çulsuz herifler
Bir nâ-edep nâ-gah gelir ekrana
Tıraş biter, perdah gelir ekrana.

Maharet öğrenir evlat babadan
Dört laf yapan devran sürer cabadan
Ahlak göçtü aşiretten, obadan
Keçe gider, paspas gelir ekrana
Tuzak gelir, kumpas gelir ekrana.

Haberi, yorumu, belgeseli geç
Yağdan badanaya mat oldu kireç
Oynayan komedya yahut, bir skeç
Ya bir mavra kesen gelir ekrana
Ya bir tıfil Hasan gelir ekrana.

Halk Mesut diyorlar, yalan azizim
Yoktur bir tek yüzü gülen azizim
Malı götürüyor çalan azizim.
Goril gider, şebek gelir ekrana
Bir alaca köpek gelir ekrana.

Otağı dik tutar üç kalın direk
İkisi asıldır, birisi yedek
Abartmış değilim, tamamı gerçek
Ağa gelir, hatun gelir ekrana
Çergi halkı bütün gelir ekrana...

Kirli kişilerle ülfet rağbette
Ateist, münafık, mürtet rağbette
İhale, kredi, rüşvet rağbette
Kepçe gelir, kaşık gelir ekrana
En geveze âşık gelir ekrana...

Tek cümleyle nice çamlar devrilir
Seyrederken ta yürekler kavrulur
Milli gelir harman oldu savrulur
Dayı, ana, baba gelir ekrana
Hortum, kürek, yaba gelir ekrana...

Ben bu kadarını söyledim, amma sen arıfsın anlarsın
mahiyetini. Gerektiği gibi yazamıyoruz, bağışla bizi...
Demokles'ler öyle çoğaldılar, kılıçlar öyle keskindirler ki
hayatı, hürriyeti istihkar etmek lazım... Ona da bizim ce-
saretimiz yok...

Başka ne var diye sorarsan ki soracağına eminim, neler
olmuyor neler?..

Devlet kırmızı bültenle yurt dışında suçlu arıyor...

Aynı devlet aradığı suçlulara kırmızı pasaport veriyor...

Çete tabir edilen yeraltı dünyasının gayrimeşru çalışan
insanlarını yok edeceğini vadeden iktidarın fotoğrafı
çetenin albümünde çıkıyor...

Cin'e, Maçın'e kadar ulaştı rezilliğimizin irsaliyeleri...

Lügatimizden ciddiyetin, vakarın, samimiyetin çıkarılaca-
ğı günleri beklemekteyiz... Akl-ı evvel çoktur, bakarız ki
bir gün tüm güzellikleri tedavi ettiren kelimeler "irticayı
çağırıyor" gerekçesiyle yasaklanabilirler...

Kayboldu lalezar, gülzar; şimdi her taraf mezar...

Haftanın yedi günü Pazar...

Pazarlamacılar holding sahibi oldular... Halk bizar...

Umut dağıtan bezirganlar yüklerini tutmaktalar, yan gelip yatmaktalar... Bazen de kapağı ta Amerikalara atmaktalar... Sağlığında senin hicvettiğin mütegalibe takımının çocukları şimdi bizim başımızdalar... Çekirdekten yetişme vurguncu taifesine gücümüz yetmiyor üstad...

Şimdilik ruhaniyetine maruzatım bunlar...

İlerde belki yine yazarım... Rahmet dileklerimle...

Hürmetlerimle...

25 Ağustos 1998

EĞLENCELİK

Bugün Cumartesi, resmi daireler tatil ve dinlenmek istiyorsunuz. Bu farklı gününüzü Ankara'nın kirli havasıyla karartmak istemiyorum.

Doğu Türkistan'ın Kızılbulak şehrinde Kırk altı yaşında Aşık Harbibay 99'u tekmil etmiş ve "dalya" demeye üç beş ayı kalan amcası Bababay'a "İlle hep lider olacağım" der. Amcası güngörmüş bir bilgedir. Yeğeni Harbibay'a şiirle çıkışır:

Yaşın kırk altı daha
Sen lider olamazsın
Altmış olsa da hava
Sen lider olamazsın.

Yetmiş beşi aşmadan
Biraz hantallaşmadan
Seksene yaklaşmadan
Sen lider olamazsın.

Kürsüde pişmeyince
Yürürken düşmeyince
Yüze yetişmeyince
Sen lider olamazsın.

Yıkmadan devirmeden
Bükmeden kıvrımadan
Palavra savurmadan
Sen lider olamazsın.

Bababay amca kurbanın olayım etme, eyleme. Tahsilim yerinde, bilgi dersden bilgim var, evlendim, çoluk çocuğa kavuştum ve halk beni seviyor. Lider olmak için eksiklik ne ki?

Dost değilsin koç ile
Yoğrulmadın suç ile
Başındaki saç ile
Sen lider olamazsın.

Yol gösteren baban yok
Medyadan akrabın yok
Uçağın, arabın yok
Sen lider olamazsın.

Git usul-erkân öğren
Usta bul yalan öğren
Baş çobanlar ölmeden
Sen lider olamazsın.

Dün konuş, bugün unut
Umut olursun umut
Yaşadınsa hep mazbut
Sen lider olamazsın.

Dayanacak dayın yok
Devir tüvür huyun yok
Her kanalda suyun yok
Sen lider olamazsın.

Aman deyim amca, ben 80'e geldiğimde seksenlikler 120'yi tecavüz ederler. Çıkmışlar inmezler. Bu yaştan

sonra kel-fodul olmak bana yakışır mı? Mazbut bir karakter sahibi olmak dezavantajsa bütün yollar kapanmış demektir.

Başka bir yolu yok mu lider olmanın?

Tevellüdün çok yeni
Yüzü bulmamış yani
Uyarıyorum seni
Sen lider olamazsın.

Hırsın ve kinin yoksa
Lambada cinin yoksa
Uzun bir dilin yoksa
Sen lider olamazsın.

Yüze, yüz on beşe var
Belki açılır yollar
Bekle o güne kadar
Sen lider olamazsın.

Öğren yolu/yordamı
Çekinme devir çamı
Ve sözümün encamı
Sen lider olamazsın.

Bababay amca, mu örnek almamı istiyorsun?

Başka bir model yok mu tavsiye edeceğin?

Bırak yeğen batıyı
Cıvıt gitsin katıyı
Unut iyi/kötüyü
Sen lider olamazsın.

Kasketin yok başında
Vazgeç biraz düşün de
Altmış dokuz yaşında
Sen lider olamazsın.

Benden sana nasihat
Ye, iç, konuş, yan gel, yat
Liderlik ince sanat
Sen lider olamazsın.

Haram/rüşvet yemeden
Aka kara demeden
Mumyalar istemeden
Sen lider olamazsın.

Zordur be yeğenim zor
Haydutlar yol veriyor
İstersen şahlara sor
Sen lider olamazsın.

Harbibay'ın bütün umutları suya düşer. Amcasının saydığı menfilikleri bırakmaya niyeti yok. Vazgeçer liderlik hevesinden. Aradan 53 yıl daha geçer ve Mao'nun akranı liderler Buda heykeli gibi oturdukları yerde hüküm sürmeye devam ederler.

Doğu Türkistan'da kaos hâlâ büyüyerek devam etmektedir. Gelecek yıl, Harbibay'ın 98. doğum yıldönümü. Kutlu olsun...

20 Mart 1999

ŞİİRE BENZER BİR ŞEY

Şeytanın kararsızlığına
İçkinin zararsızlığına
Medyanın tarafsızlığına
Ahmaklar bile inanmaz...

Dürüste çıkmıştı adı
Kirli donları yıkadı
Bıraktı diyorlar inadı
Kavaklar bile inanmaz...

Heykelin mabut olduğuna
Tezeğin yakut olduğuna
Akillinin mesut olduğuna
Manyaklar bile inanmaz...

Kavga, nizam bitmiş
Fukaralık çekip gitmiş
Deli baci çok yığmış
Korkaklar bile inanmaz...

Saz teli takarlar düdüğe
Madiğe getirirler madiğe
Usta dedikleri hödüğe
Çıraklar bile inanmaz...

Güvercinlerin suçuna
Çiftliğin müstesna koçuna
Kel başın sırma saçına
Taraklar bile inanmaz...

Yememiş yedirmemiş efem
Hiç "eyvah" dedirtmemiş efem
Pis işlere girmemiş efem
Çaylaklar bile inanmaz...

Kara sineklerin balına
Patronların namuslu hâline
Kart öküzlerin masalına
Oğlaklar bile inanmaz...

HİKÂYE GİBİ BİR ŞEY

Günlerden bir gün...

Bedenim yorgun, zihnim daha yorgun...

Şehrin merkezi noktalarında soygun ve vurgun...

Devlet vatandaşına bigâne, vatandaş devletine kırıgın

Vurmuş bigünah fidanları kıyım, zulüm ve insafsız sür-
gün...

Düşeni kaldıran hani?

Ağlayanı güldüren hani?

Kendi içindeki şeytanı öldüren hani?

Açları doyuran, boşları dolduran hani hani?

Bir yanda kölelerin tiranlara minneti, bir başka yanda ya-
şatılan cahiliye sünneti, sürüler hâlinde insanların koşuş-
tuğu ifritlerin, zebanilerin dayalı döşeli cenneti...

Çağımızın cinneti...

Yazanlar,

Çizenler,

Aylak aylak gezenler,

Aracılar, ara yerde kalanlar, arabozanlar,

Çılgık çılgıha ağızlardan dökülen

"Ah eski bayramlar... Ah eski Ramazanlar..."

Hiç bir şey... Aklını kullanma zahmetine girmeyen X bey...

Hey vatandaş hey!...

Nasılsın? Keyfin yerinde mi?

Yoksa şifa bulmaz yaraların derinde mi?

Ümit var mısın, hâline yanar mısın, ümitlerin yanında mı?
Yarın senin mi?

Dillerden düşmez oldu hâk, hukuk, adalet... Ha gayret...

Peri padişahının kızını bulabilirsin... Zümrüdü Anka kuşunu yakalayabilirsin, Ab-ı hayat kaynağına ulaşır ölüm süzlük ülkesine ulaşırsın... Bunlar mümkündür...

Adalet dedikleri mefhuma asla...

Çünkü onu öldürdüler, yeryüzünden kaldırdılar...

Menfaatinden başka ilah tanımayan bir nesil yetiştirdiler...

Eblehler, embesiller...

Böcekler ve filler...

Çağdaş cehennem mimarları... Her evin mutena köşelerinde küçültülmüş cehennemler...

Yanan yandığını, aldanan aldandığını idrakten aciz...

Dünya bomboş... Yarın mezarlıklar da bomboş olacaklar...
Peki, bu mekâna geliş hikmetine kafa yoran var mı?

Vardır mutlaka... Amma kim?

Bir bilebilsek...

15 Nisan 1999

OZAN CIVANİ'DEN DÖKTÜRÜLER

Ozan Civanı ünü kaftan kafa yayılmış mümtaz bir şahsiyettir... Babası dağa, taşla, kurda kuşa hükmeden ulu bir bey...

Bey oğlundan ozan çıkar da sıradan ozanların canını sıkamaz mı? Sıkmasına sıkar ya, Ozan Civanı'ye kimsecikler karşı duramazlar... Köroğlu'nun alt edemediği Kızıroğlu Mustafa Bey'i saziyle haşat ettiği cenklere derç edilmiştir Ozan Civanî'nin...

Bey babasının himayesi bir yana, kendisinde de olağanüstü ferasetler bulunduğu rivayetler edilir... Yazılı kaynaklarda pek adından söz edilmez, amma dilden dile gelen, şaheserler arasında kabul edilen döktürülerinin bulunduğu araştırmacılar tarafından beyan edilmektedir...

İşte kendi dilinde karakterini simgeleyen bir şiiri:

Teneffüs etsem havayı
İçime sinmiyor dostlar...
Yesem balı, içsem çayı
İçime sinmiyor dostlar...

Kuşkularım oldu çile
Doktor boş, ilaç nafile
Yukarda bey babam bile
İçime sinmiyor dostlar...

Sıkıyor pencere, kapı
Beynimde baltanın sapı
Elimde yaptığım yapı
İçime sinmiyor dostlar...

Armut, elma, lokum, sucuk
Hepsinden olurum gıcık
Eşimin yaptığı cacık
İçime sinmiyor dostlar...

Vızıldayıp uçan arı
Siyah, beyaz, yeşil, sarı
İlkbaharı, sonbaharı
İçime sinmiyor dostlar...

Namımı Civan koymuşlar
Bitmiyor zalim yokuşlar
Güvercinden başka kuşlar
İçime sinmiyor dostlar...

Üç otuza erse yaşıım
Bulutlara değer başım
Hiçbir dostum, arkadaşım
İçime sinmiyor dostlar...

Sıkıyor selam-merhaba
Nedendir neden acaba?
Konfigyüs, Tagor, Beydeba
İçime sinmiyor dostlar...

Fuzuli, Mevlâna, Yunus
Jan Jak Russo, Albert Camus
Gazali, Göthe, Homerus
İçime sinmiyor dostlar...

Sini, tabak, tepsi benim
Düşmanımdır hepsi benim
Ayrı, soda, pepsi benim
İçime sinmiyor dostlar...

Engininden yücesine
Cahilinden hocasına
Gündüzünden gecesine
İçime sinmiyor dostlar...

Çömezim, çırağım dahi
Yakınım, ırağım dahi
İçimde yüreğim dahi
İçime sinmiyor dostlar...

Ozan Civanî'dir adım
Gün geçtikçe kaçtı tadım
Her şeyi ölçtüm, sınıdım
İçime sinmiyor dostlar...

Evet, Ozan Civanî'nin estetik, teorik, kaotik, manyetik, kozmotik ve cümle tikleri barındıran bu eşsiz şiirini sizlere naklettiğimden dolayı mutluluk içindeyim...

Bu şiir, Ozan Civanî'ye Serendip hükümdarı Mavratıya'nın cihanşümül edebiyat ödülünü kazandırmıştır... Hükümdar şiiri okuduğunda duygulanıp üç hafta kesin-siz ağlamış...

Altın, elmas ve zebercetten yaptırdığı taçı, mühürlü beratla birlikte ozan Civanî'ye vermiştir...

Tarih üzerinde ihtilaflar varsa da, günümüzden çok çok önceleri yaşadığı kabul edilmektedir... Keşke günümüzde yaşamış olsaydı da zatiyla müşerref olabilseydik diyorum...

Değil mi ya?

Tarihe damgasını vuran mümtaz şahsiyetlerle aynı çağda yaşamak şeref değilse bile onur meselesidir... Allah kimseyi onuru bol, şerefi kıt zümreden etmesin... Cuma'nız hayırlı olsun... Bu gün için deprem yazısıyla içinizi karartmak istemedim... Bize tarih de, edebiyat da lüzumludur...

Fırsat buldukça ben yazarım, siz de okur istifade edersiniz...

Ozan Civanı bir hazinedir... Bizim Gazo'ya minyatür bir resmini çizdirmek suretiyle nazarınıza sunarım inşallah...

3 Eylül 1999

MUKAYESELİ TAHLİL

Devletin yufkası, derini yoktu
Despotun sıcağı, serini yoktu
Rejimin yarası, irini yoktu
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Bayram, tarih unutmazdı büyükler
Vatandaş uyutmadı büyükler
Yan tutmazdı, kin tutmazdı büyükler
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Yargı bağımsızdı, yargıçlar adil
Vakta ki çok şeyler edildi tadil
Aşkı yeğ tutardık hırsla muadil
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Medyamız bu denli barbar değildi
Ruh mülevves, surat pancar değildi
İnsanlar insandı, sansar değildi
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Dostlara "can" derdik candan ilhamla
Haramdan korkardık dinden ilhamla
Yarını görürdük dünden ilhamla
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Tek kimlik taşırdık, tek tip değildik
Kendi yurdumuzda garip değildik.
Çeteye, mafyaya sahip değildik
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Devletliler soyamazdı devleti
Dönek piçler oyamazdı devleti
Gözbağcılar boyamazdı devleti
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Ayaktayken ananemiz, töremiz
Düşe düşe pul olmadan paramız
Dindar-laik açılmadan aramız
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Hak, hukuk, insanlık ölmeden önce
Dayatmalar çıkıp gelmeden önce
Seksenlikler umut olmadan önce
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Cuntalar muntalar yoktu o zaman
Cilalı suntalar yoktu o zaman
Kolalar, fantalar yoktu o zaman
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Saç-sakal, kıyafet yasak değildi
Toplantı-ziyafet yasak değildi.
Düşünce, şikâyet yasak değildi
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Atatürk'ü sömürmezdi maymunlar
Değerleri kemirmezdi maymunlar
Çalıp-çırpıp semirmezdi maymunlar
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Laiklik kılıcı bilenmemişti
Fikirler çamura belenmemişti
Beyinler bu denli sulanmamıştı.
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Sonra mı? Sonrası kaos, kargaşa
İnmiyor bir türlü kim çıksa başa
Yaya gidiyorduk Van'dan Maraş'a
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Ekran yoktu, erkân vardı eskiden
Damarlarda hür kan vardı eskiden
Ve vebalden korkan vardı eskiden
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Görmezdik mankeni, bilmezdik pop'u
Kızlara vurmazdı polisin copu
Kendi kalemize atmazdık topu
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Arızasız dönen çarkımız vardı
Deliden, densizden farkımız vardı
Senfonimiz yoktu, türkümüz vardı
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Millete tepeden bakmazdı rical
Her şeye burnunu sokmazdı rical
Korkutmaz, daraltmaz, sıkırmazdı rical
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Kanları uysaldı ihtiyarların
Zimmeti olmazdı iktidarların
İtibarı vardı itibarların
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

Mutluluk mezarda, umut iflasta
Dışımız ateşte, içimiz yasta
Bana sorarsanız en son kıyasta
Daha umutluyduk, daha mutluyduk.

5 Kasım 1999

VERGİ REF(ORM)U

Geldi kapıda bekliyor
Farz-ı muhal /şey/ vergisi...
Her mutfakta yemek yiyor
/Ekmek-çorba-çay/ vergisi...

Yakıtlar seni yakacak
Canın burnundan çıkacak
Ensene çöktü çökecek
/Kıl/ vergisi, /tüy/ vergisi...

Ayda bir tufan zelzele
Bulur sizi gele gele
Yoldadır bekleyin hele
/Şekil-endam-boy/ vergisi...

Usûl-erkân bilmek lazım
Şehirliyi yolmak lazım
Söke söke almak lazım
Köylülerden /köy/ vergisi...

Devletin eli yakanda
Çıkıp gezme her mekânda
Bulur seni çok yakında
/Hava-güneş-ay/ vergisi...

Vermek gerekirse misal
Vükelaya cebir yasal
Küçüklerden oyun, masal
Büyüklerden /oy/ vergisi...

Deli Dumrul'un mirası
Aklın-mantığın iflası
Soymanın-yolmanın hası
/Kaz/ vergisi, /toy/ vergisi...

Meğer ki devlet uyurmuş
İ-ME-FE ferman buyurmuş
/Yapasız/ diye duyurmuş
/İkram-üleş-pay/ vergisi.

Deriz ya, vergi kutsaldır
Çekinme kepçeyi daldır
Kanunlaştır, hemen saldır
/Priz-buat-duy/ vergisi...

Bastırarak alacaksın
Yakalayıp yolacaksın
Münbit kaynak bulacaksın
/Davul-zurna-ney/ vergisi.

Kalsak bir kemik bir deri
Sönse gözümüzün ferî
Canlandırır biz Türkleri
Nesep boyu /soy/ vergisi...

Dinlemeden gönül, hatır
Bindirmek kütür kütür.
Gelsin artık /eşek-katır/
/At/ vergisi, /tay/ vergisi.

1 Aralık 1999

DÖRTLÜKLER

1
Balların-yahnilerin tadından müştekiyiz
Peygamber torununun adından müştekiyiz
Korkudan inancımı saklayan erkek ile
Etini teşhir eden kadından müştekiyiz...

2
Ortası yoktur ya çokta ya azdayız
Ya koyu siyahta ya da beyazdayız
Mevsimler dört değil ikidir canlarım
Kimimiz kıştayız kimimiz yazdayız...

3
Dünya dürüstlükten ibaret olsa...
Ne korku duyarız, ne gam çekeriz
Adalet gerçekten adalet olsa...
Vallahi sevinir bayram ederiz.

4
İnsanın muradı dünyayı yutmak
Ve dünya insanı yutar mutlaka.
Değişmez kuraldır sevmek, unutmak
Azrail kaçanı tutar mutlaka...

5
Ölçümler yapılmış Gürüzistan'da
Dört yüz kırk dokuzdan bir fazla gelmiş...
Tartılmışlar yaren yoldaş kantarda
Et, kemik, kan noksan; kir fazla gelmiş...

6

Yürü meçhule doğru kılavuz geri kalsın
Boşalt göldeki suyu balıklar diri kalsın
En güzel fikirlere vuruver kelepçeyi
Varsın ölsün insanlık insanlar sürü kalsın...

7

Ormanı ateş yakar suya bühthan ederiz
Şehirde pislik akar köye bühthan ederiz
Kovalarız vururuz safkan atlarımızı
Anası beygir olan taya bühthan ederiz...

8

Siyaset içer siyaset yer doyarız
"En iyi parti bizimki" der doyarız
Ne parti bizindir ne siyasetçi
Aç karnına tokları besler doyarız...

9

Bu sıcak havada dimağlar durur
Bilmeyiz kim güler, kim ağlar durur
Meşe kuraklığa dayanır amma
Gül sararır kurur çim ağlar durur...

10

Kimi var sistemperest, kimi var sistemzede
Bu nasıl bir sistem ki hem ilaçtır hem zede
Kimi var ağladıkça kan damlar gözlerinden
Kimi var ki güldükçe güller açar gamzede...

11

Egemenlik ortağımız IMF
Yüzde on zam verdi memura, şefe
Bu mutlu kararı kutlamak için
Viski bardakları kalsın şerefe...

12

Dağda orman şehirde insan yanıyor
Cahillerin dilinde lisan yanıyor
Açın da bakın çaresiz yürekleri
Tamamında öfke ve isyan yanıyor...

13

Ustam bana dedi ki: Gerdanlığa dikkat et
Babanın gerdanına inci baba yakışır...
Esmer ve kara oğlan koyulaşmalı elbet
Ebenin gerdanına zenci baba yakışır...

14

Kotar, emmi bizi meyyus bırakma
Balya balya ikon getir-haç getir.
Plaketsiz düzü/deyyus bırakma
Zata mahsus ödül getir-taç getir.

15

Huzur nerde, ayda mı yıldızlarda mı?
Kalabalıklarda mı yalnızlarda mı?
Dünyanın bu hâle gelmesindeki suç
Akıllılarda mı akılsızlarda mı?

16

Katlanmadı bir defa düşünce çilesine
Başvurdu piyasanın bin türlü hilesine
Aslanca ve köpekçe yedi içti eğlendi
Ahiri maruz kaldı feleğin sillesine...

17

Ya yazda yanarız-ya kışta yanarız
Çıglık çıglık kopan alkışta yanarız
Seyrettikçe memleketin ahvalini
Hem içte yanarız - hem dışta yanarız...

18

Şeker zannederek fosil yemişiz
Kırk sene bilmeden nasıl yemişiz
Tenekeden mide - çelikten dişler
Kolay değil - iki nesil yemişiz...

19

Çariçe Çillerin yeni formülü
Gevşek federasyon - sıkı pazarlık...
Sarıp solmadan bahçenin gülü
Babası sırtına taksın nazarlık...

20

Beyinsiz yaşamanın tadına varan bilir
Öfkenin lezzetini diline süren bilir
Şarlatanı tanımak hayli müşküldür amma
Evden kaçan deliyi uzaktan gören bilir.

21

Cebir musluklarından içtiğimiz su
Gün olur ana sütü tadında gelir...
Ve beklediğimiz hürriyet muştusu
Yırtıcı kuşların kanadında gelir...

22

Hakikatten kaçır hayâle dönersiniz
Bilmediğiniz başka hâle dönersiniz
Ey kendini kemâlde zanneden kemâller
Çok sürmez kemâlden zevâle dönersiniz.

23

Beyim Ankara'da lal-ebkem amma
Törende şölende dili çözülür...
Enginlerde kâbus çöker adama
Yaylalara çıkar büyü bozulur...

24

YAŞ'tan muztariptik şimdi SAŞ geliyor
Her memurun başına bir taş geliyor
Uzlaşmacı oligarşinin diktası
Çirkin çehreyle yavaş yavaş geliyor...

25

Şapka var: İçinden tavşan çıkar - ayı çıkar
Şapka var: Altından baba çıkar - dayı çıkar
Şapka var: Kamufle eder cümle pislikleri
Şapka var: Gölgesinden harami payı çıkar..

26

Barzani gidiyor, Talabani geliyor
Ya cellat geliyor ya zebani geliyor
Hayret; medeni Avrupa'dan ÷lkemize
Haftada yüzlerce gulyabani geliyor...

27

Kapıda bulmuşsa hazır yalanı
Kaçırılmaz, kullanır nazır yalanı
Mazeret ser-deste sırtır durur
Setretmez yüz metre özür yalanı...

28

Erbab-ı hünerdiler/külden heykel yaptılar
Akla perde gerdiler/heykellere taptılar
İtibar etmediler sırat-ı müstakim'e
Yanlış yola girdiler/hakikatten saptılar...

29

Yazılmış tarihi okuyan yok artık
Maziden gelen sesi duyan yok artık
Hükmeden midedir gönle ve gözlere
Çalan, yiyen, yutan çok doyan yok artık...

30

Gülerken gamlanıyor/yanarken üşüyordu
Beynine bin bir çeşit vesvese düşüyordu
İnsanlar... Ah insanlar diyordu için için
İnsanlar ezilirken bile gülüşüyordu...

31

İdraki olmayanın imanı niye olsun
Din gereksiz bir kavram hayvanat güruhunca.
Boş ver be Karakaya küfrü artsın deyyusun
Rû eksi rû çirkefte devran sürsün ruhunca...

32

Keyfilik kanuna uyar mı?... Uyar
Devlet vatandaşı soyar mı?... Soyar
Perişan milletin kısık sesini
Üç ortak duymazsa Çankaya duyar...

33

Debelenip duruyor hâzinemiz bataкта
Teşvik dopingi alan vurguncular atakta
Memur, işçi ve çiftçi uykuyu yitirdiler
Mışıl mışıl uyuyor sorumlular yataкта...

34

Bazen insanlar susar taşlar konuşur
Âlimler dinler ve ayyaşlar konuşur
Eğer ayaklar hükümransa bir yerde
Orada hep beyinsiz başlar konuşur...

35

Deniz suyunu yükseltip yağmur eden sensin
Köhne dünyayı bezeyip mamur eden sensin
Kimini aşk ve tevazu zirvesine çekip
Kimini çukura itip mağrur eden sensin...

36

Cehalet zirveye vuruyor dikkat
Cahiller cahili koruyor dikkat
Bölücübaşılar atağa kalktı
Birlik damarları kuruyor dikkat...

37

Ekmek istemezük beğim laf isterük
Yağı bol tarafından hoşaf isterük
Eşeklerimiz için sosis, salam
İtlerimiz için de yulaf isterük...

38

Haspaya bak hiç eleştiriye gelmiyor
"Bana güzel olduğumu söyleyin" diyor
Kelinden-kirinden-kamburundan habersiz
Binmiş bir alamete meçhule gidiyor...

39

Fırtına böyle havalarda çıkar mirim
Kimini kaldırır - kimini yıkar mirim
Tufan estiren bezirganlardan ziyade
Benim canımı beyinsizler sıkır mirim.

40

Sustukça büyüyen önemli bir zat
Yaylaya çıkınca çözülür dili...
Böbürlenir-kükrer-konuşur-fakat
Ankara'ya döner, tükenir pili...

41

Onlar kocaman adam, çocuk değiller
Hepsi de tamam... Yarım - buçuk değiller
Niye ki oynadıkları oyun gizli?
Niye ki samimi ve açık değiller?

42

Baba gitti evlatlar sardı her yanı
Eli kanlı cellatlar sardı her yanı
İnsanlık şerefini kundakta boğan
Fesatlar ve berbatlar sardı her yanı...

43

Bir bak etrafımız şeytan dolu cin dolu
Ahmak dolu büyücü dolu kâhin dolu
Her yerde bir gariplik bir yanlışlık var
Savaş meydanında leş yiyen şahin dolu...

44

Akıllı Anka kuşu/deli sahildeki kum
Açık bir tımarhane/içler acısı durum
Heyhat kılavuzlarda basiretten eser yok
Hak-hukuk nere kaçtı/gören var mı diyorum...

45

Kaslar niçin gerilir? Kast'lar nasıl oluşur?
Zorbalık-hukuksuzluk cümlesi Kast'a bağlı...
Ebleh nerde dikleşir? Ebkem nerde konuşur?
Korkağın-pısırsığın hamlesi Kast'a bağlı...

46

Mertlikten dem vuran namertler çoğaldı
Huzuru kaybettik ve dertler çoğaldı
Zirveleri kart soytarılar doldurdu
Soytarı tıynetli veletler çoğaldı...

47

Maziye unuttun dendi.. Unuttular
İki ucu pisli bir ipten tuttular
Uyudular-uyuttular ve sonunda
Hakaret lokmasını bile yuttular...

48

Azametten kasılan şu müstesna zat var ya
Ülkenin yarasını kaşırken gördüm onu...
Götürdüğü tek sevap yok faniden bekaya
Sırtında her gün vebal taşırken gördüm onu...

49

Eğri kart odunlardan etkilenen fidanlar
Genç yaşta halka halka bükülmeye başlıyor.
Kartel sütunlarında yaldızlanan şamdanlar
Ve işte yaldızları dökülmeye başlıyor...

50

Dostları görünce uzağa kaçan
Şeytanla her saat kucaklaşan var.
Kargayla-sinekle havada uçan
Titreyip kendinden uzaklaşan var.

51

Her şeyde aslına rücu etmek vardır
Dünya kimine geniş-kimine dardır
Aldırmayın kimliğinden kaçanlara
Hiyar salataya girse de hiyardır...

52

Her güzel rüya bitmez yarıda kalırmış
Bir dost giderse bin dost geride kalırmış
Ölüm denen şey belki bir kurtuluş amma
Acılar yumaklanır diride kalırmış...

53

Böyle dönemlerde fosiller bile
Saçmalığı fikir diye kakalar...
Fare kafa tutar kocaman fil'e
Topal kaplumbağa şahin yakalar...

54

Kalksın perdeler simaları görelim
Rüşvetleri ve nemaları görelim
Dağılsın şüphe ve şiddet bulutları
Aylı-Yıldızlı semaları görelim...

55

Çok zalim Haccac'lar - çok Yezitler bilir tarih
Dünyayı kana boğan çok itler bilir tarih
Dünü olduğu gibi bugünü de unutmaz
Maolar - Stalinler ve Hitler bilir tarih...

56

Muhteva yok, "içerik" var alırsanız
"Demokra" tükendi... "tik" var alırsanız
Ruşen ebe dükkân açtı, "sol" köşede
Ayva-Armut var... Erik var alırsanız...

57

Sindirimler bozulacak bir daha
Sinir kası çözülecek bir daha
Toy-düğün yapacak gri solcular
İşçi-memur üzülecek bir daha.

58

Nerdesin ey akıl zindanda mısın?
Kapısı kilitli bir handa mısın?
Bekletme bekletme çık da gel gayri
Küstün mü bizlere, isyanda mısın?

59

Çağ dediler ve çağın peşinde koştular
Bir hayali kaçağın peşinde koştular
Bindiler topal kaplumbağanın sırtına
Şuursuzca uçağın peşinde koştular...

60

Mescid-i Aksa müze olsunmuş... Olur elbet
Bir gün sıra Kâbe'ye gelir mi?
Gelir elbet Havralar-Kiliseler restore edilirken
Müslümanlar camisiz kalır mı? Kalır elbet...

61

Vatanın toprağında sürünen sabi canlar
Artık dualar bile sansüre tabi canlar
Yaşadınız mı sizler böyle bir zaman içre
Yunus-Fuzuli-Nedim-Baki ve Nabi canlar?

62

Yangın var; meşeler-çamlar yanıyor
Ekinler-bahçeler-damlar yanıyor
Alevsiz dumansız ateşler ile
Şehirde, köyde adamlar yanıyor...

63

Milletin sırtında saltanat hoş olur
Yüksek kürsülerde beyanat hoş olur
Alkışçı sürüler sizi bekliyorsa
Devlet kesesinden seyahat hoş olur...

64

Patron vurun derse onlar öldürür
Baskılara dayanamaz üç ortak...
Derin narkoz başlarını döndürür
Üç senede uyanamaz üç ortak...

65

Ürkekleri biliyorduk-velakin
Erkekler de ürkek çıktı sonunda...
Bıyık-heybet ehlileşti topyekûn
Ebem ruşen erkek çıktı sonunda...

66

Kışın da güzel, yazın da güzel ya Rab
Aşkın mü'minin özünde güzel ya Rab
Yerli yerindedir her ne yarattınsa
Çoğun da güzel, azın da güzel ya Rab...

67

Yobaz kim diyorsun-kim olacak sensin sen
Ruhsuz bir kelle ve iki bacak sensin sen
Yanlış okuyan-yanlış yorumlayan cahil
Her kötülüğün kaynağı ancak sensin sen...

68

Müsait zaman olmaz-her zaman namüsait
Yaşamaktayız lâkin tende can namüsait
Kısa bir misafirlik yaptığımız dünyada
Ya insan namüsait-ya vicdan namüsait.

69

Şaşırdı, Anasol-mee, ortakları
Her gün zam yapmazsa hastalanacak.
Haber veriyorum her üçü birden
Barajın altına postalanacak...

70

Hukuktan korkan godoşlar azıttılar
Eşcinseller ve nonoşlar azıttılar
Namuslu çoğunluk sabredip sustukça
Entel geçinen sarhoşlar azıttılar.

71

On iki Eylül'ü yapanlar nerede?
General postalı öpenler nerede?
Nerede hani şakşakçı yalakalar
Güce ve silaha tapanlar nerede?

72

Bizde argo tabirle /yürütme/ var
Emrolunan yerde keçi gütmeye var
İrade yar iradenin üstünde
Sırasıyla büyütme çürütme var.

73

Emretmiş ebem ru'sen; kışlar iptal edile
İradem haricinde düşler iptal edile
Ne kadar köpek varsa salınsın ova-bayır
Fermanımdır bilcümle taşlar iptal edile.

74

Cari Türk tipi hukuk, Türk tipi demokrasi
Türk tipi bir laiklik ve Türk tipi siyaset.
Vesayet ithamları yalan mıdır gerçek mi?
Dümen kimin elinde? Kaptanda mı riyaşet?

75

Aşk denilen kavramı gel taşı, taşımak zor
İçinde beyin olan bir başı taşımak zor
Zaten sözümüz yoktur sırrı faş edenlere
Zamanla öğrendik ki sırdaşı taşımak zor...

76

Ne Kerem Kerem'dir ne Ashı, Ashı...
Âşık da maşuk da kirli ve paslı.
Muhabbet faslını unutun artık
Kapladı her yanı muhannet faslı.

77

Keşke şu idealler umutlar yitmeseydi
Gündüz çıkılan yollar geceyle bitmeseydi
Şüpheler hafızayı işgal etmeseler de
Gerçekler sahibiyle mezara gitmeseydi...

78

Batmışsa bir millet borç batağına
Mührünü vuramaz kendi çağına
Korkuyla-saygıyla eyvallah eyler
Alçalmış dünyanın en alçağına...

79

Kiminin gönlü-kiminin elleri boş
Kiminin ömrü-kiminin yılları boş
Nedir bu korku ve cinnet hâlleri?
Neden huzur ikliminin yolları boş?

80

Uzakta sandığımız bir gün yakına gelir
Belki yağmurun gücü dağın aklına gelir
"Boş ver"e boş vermekle geçer gider günümüz
Bakarız ihtiyarlar Gençlik Parkına gelir...

81

Bir gün gözden-bir gün gönülden düşülür
Bir gün gül toplar iken gülden düşülür
En hızlı harekete alışsa da kişi
Bir gün sabit duran düldülden düşülür...

82

Kişi var sadece sükût abidesi
Mermeri çatlatır ve hâki çatlatır.
Gereksiz birden boşanır sesi
Konuştuğu zaman idraki çatlatır...

83

Dört kapı-dört pencere açtı ruhi
Dolu/dizgin bir zirveye çıktı ruhi
Ruhsuzlaşma zamanı gelmişti artık
Gördük akıllı değil kaçtı ruhi...

84

Allah yardım yaparken kulu vesile kılar
Parkın güzelliğine gülü vesile kılar
Söz var cellat satırı, söz var hayat iksiri
Hayra-şerre çok yerde dili vesile kılar...

85

Diyalog istiyoruz, ruhsuz hukuksuz olsun
Kıymdan kıyma kebab, baskılardan tuz olsun
Demokrasi denen şey bulunmasın içinde
Uyumun, uzlaşmanın fiyatı ucuz olsun...

86

Ala-ala-ala hey!...
Manda çıktı dala hey!...
Cehennem az ötede
Kim gide-kim kala hey!...

87

Yaz nasıl olsa geçer sen kışa bak
İç seni ilgilendirmez dışa bak
Ölmüş deden ile tüketme vakti
Dön diri babandaki yanlışa bak

88

Mevki kapabilmek için terlemeden
Körün ve sağırın izine düşen var.
Şu doğrudur, şu yanlıştır demeden
İtin ve sığırın izine düşen var.

89

İktidar rahatladı, Çekiç Güç kaldı yine
Apo ve Talabani çok memnun oldu yine
Türkiye hem bağımsız, hem de "büyük ülke" dir.
Vekiller asıllardan kırık not aldı yine.

90

Bir aşk bulsam, yağmurunda ıslansam
Bir dost bulsam, irfanında beslensem
Bir dağ bulsam, sinesine yaslansam
Yalnızlığım biter mola, bilmem ki?

91

Çar'lardan Yeltsin'e uzanan bir hat
O hatta en kanlı müstebitler var...
Moskova duyusuz-Moskova rahat
Orada kan içen kuduz itler var...

92

Kimi çok erken unutmuş... bayram ne ki?
Kimi yürekler buz tutmuş... bayram ne ki?
Kimi var gırtlğından lokma geçmemiş
Kimi var devleti yutmuş... bayram ne ki?

93

Palandöken-Erciyes-Kartalkaya-Çankaya
Kenarda kalsın hepsi-bayramlar bayram olsun.
Yağsın adalet-huzur/boşverin baklavaya
Varsın boş kalsın tepsi-bayramlar bayram olsun...

94

Eski yıllarda kalır sevdalar ey can
Mecnun'a meçhul olur leylalar ey can
İklim aynı iklim olsa da gel gör ki
Mevsime göre yağar rüyalar ey can...

95

Tanıyan yanlış tanır, farkında olmazmış
Aldatanlar aldanır, farkında olmazmış
Kitaplar bana bildirdiler ki ey can
Sevenler de usanır, farkında olmazmış...

96

Promosyon usulü gerdanlığı çiftledim
Biri muhalefete-biri iktidaradır.
Ekran heykellerini nefretimle ziftledim
Ve gördüm ki içleri-dışlarından karadır.

97

Bir kefedede on sağcı-bir kefedede on solcu
En büyük yalancıdır en sağcıyla en solcu.
İki soyguncu ortak: Sen sağcısın-sen solcu.
Sözünüz aldatıcı-özünüz maskaradır.

98

Hormonlu siyaset fabrikasına
Yusyuvarlak giren dört köşe çıkar...
Usuldür, avcının yem torbasına
Çelik mızrak girse menteşe çıkar...

99

Topal kaplumbağaya kanat takıp uçurmak
İğnenin deliğinden yüklü deve geçirmek
Hedefsiz, idealsiz sürüleri aldatıp
Yalan pınarlarından vaat suyu içirmek...

100

Solda eshab-ı keyif/sağda eshab-ı çile
Ortadaki boşluğu doldurur düzen/hile
Her kafada ayrı ses/her tarafta keşmekeş
Şu ahenksiz tabloda hayır ummak nafiye...

101

Dün namertle merdin farkını bilirdik
Dün tavşanla kurdun farkını bilirdik
Bugün ne oldu bizim idrakimize
Dün cıvıkla sertin farkını bilirdik...

102

Sarayı sultanide ne çıkış/ne giriş var
İç mekânda ne direk/ne kolon/ne giriş var
Temelde bozukluk var saray hâlâ ayakta
Akıl yormak nafiye/anlaşılmaz bir iş var...

103

Dağ yürümezse abdal yürür/derler hani
Yürütürler-aptal yerine korlar, hani
Öyle bir dönme dolap ki durmadan döner
Dolap durmak ister-zorbalar zorlar hani?...

104

Balık baştan kokarmış, ezberledik biz onu
Ya neresinden kokar başsız beyinsiz toplum?
Barbarlığa fark atar entellerin vizyonu
Uzun boylu yaşar mı ahlaksız dinsiz toplum?

105

Bülent avazını duymadım kel karganın
Mesut olmak nasıl şey anlamam inanın
Devlet ve devletlilerden uzak on günü
İçinde yaşadım sıcak suyun-ormanın.

106

Bir ülke ki orda kin bolluğu var
Ardında şeytan ve cin bolluğu var
İslam'ı bertaraf etmek ön gaye
Sonu "-ist"le biten din bolluğu var...

107

Rüyaya-yoruma ve fala düşkünüz
Dünyayı severiz hep mala düşkünüz
Kim geldiyse konuştu bizler dinledik
Çocuk muyuz-neden masala düşkünüz?

108

Halktan korkan ammeye hizmetten ne anlar ki?
Hakka tecavüz eden iffetten ne anlar ki?
Yüreksiz-ruhsuz taşlar ve odun kütükleri
Miraç bir yana dursun-hicretten ne anlar ki?

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ • 3

SÖZ BAŞI • 9

DÜNYA MANZARASI • 11

AHVALİMİZİ İZAHTIR • 14

RÖPORTAJ (1) • 15

1998 RAPORU • 18

BİR ÜSTÜ ON PAYE • 21

OY!.. • 23

BEN MÜRTECİ DEĞİLİM • 25

KOTAR EMMİ'YE DİLEKÇE • 27

HAYATIMIZIN TERCÜMESİ • 30

KARIŞTIRMA OYUNU • 33

VUR SUN MU? • 36

BABANÂME • 37

İNCİTME • 39

KURTULDU • 40

ŞEHİDE AĞIT • 41

AŞK YARASI • 43

İTİRAF • 44

DÜZENİ TARİF BEYANINDA • 45

DUA-YI KESİR • 48

BİR HABER BEKLİYORUM • 50

ŞÜPHELİYİM BRE DOSTLAR • 51

AŞK HİKÂYESİ • 53

UNUTTUK • 54

VAY HÂLİMİZE! • 56

GERÇEK HAYALLERİM • 58

MERAKIM VE TALEBİM • 60
KAHVALTI SEYAHATI • 61
PORTRELER • 63
DEDEM KORKUT'A DİLEKÇE • 65
MİRASYEDİLİK • 68
GERDANLIK - 1 • 70
EY CAN • 72
VATAN VE BİZ • 74
ÖZEL DAVETİYE • 76
SON DURUM BEYANINDA • 77
DOĞMADAN ÖNCE • 80
BU DÜNYA HANGİMİZİN • 81
ŞÜPHE GİRDABI • 84
LÜZUMAT MÜZEKKERESİ • 86
ŞEREF DOLU BİR TARİHE SAHİBİZ
O ŞEREF SAHİP MİYİZ SAHİ BİZ? • 88
SUSAR KÂİNAT • 89
DAĞLARA ARZUHALİMDİR • 90
KIRK SEKİZ SENENİN ÖZETİ • 91
KURTULUR • 93
MAKSİ GERDANLIK • 94
KONFEKSİYON ŞİİR • 96
KARIŞTI • 98
ZAMAN GEÇİP GİDERKEN • 100
KISA SORUYA UZUN CEVAP • 101
KORKAKLAR RESMİ GEÇİDİ • 104
ARA MUHABBETİ • 105
YIL SONU BİLANÇOSU • 107
ASKERE MEKTUP • 111
BASINDA LOKMA KAVGASI • 113
DEREDEN-TEPEDEN • 115
GERDANLIK - 2 • 118
EMANET HALKALARI • 120
UMUMİ AHVALİ BEYANIMDIR • 123

RÖPORTAJ (2) • 126
D'ANASOL-C BÜLTENİ • 130
GÖLGELERİN MEDCEZİR HAREKETLERİ • 132
KANAAT HAMAMI • 133
HADİ KOLAY GELSİN • 134
BİLMEMECE • 135
TARAFSIZ TÜRKİYE RAPORU • 138
KARIŞTI • 139
HİKÂYE-İ FARZ-İ MUHAL (2) • 143
DÜZEN DIŞI • 147
AKİKHAN DESTANI • 148
NEYZEN TEVFİK'E MEKTUP • 151
EĞLENCELİK • 155
ŞİİRE BENZER BİR ŞEY • 159
HİKÂYE GİBİ BİR ŞEY • 161
OZAN CIVANİ'DEN DÖKTÜRÜLER • 163
MUKAYESELİ TAHLİL • 167
VERGİ REF(ORM)U • 171
DÖRTLÜKLER • 173

ABDURRAHİM KARAKOC

BÜTÜN ŞİİRLERİ - 8

YASAKLI rüyalar

AŞK HİKAYESİ

Başımдан bir kova sevdâ döküldü
İslanmadım, üşümedim, yandım oy!
İplik iplik damarlarım söküldü
Nursun yemiş güvercine döndüm oy!

Yağmur yorgan oldu, döşek kar bana
Anladım ki kendi gönlüm dar bana.
Alev dolu bardakları yâr bana
Sunuverdi içtim içtim kandım oy!

Sergi ekdim, naz biçmeye çalıştım,
Ne zamana, ne kendime alıştım.
Kırk senede yedi hasret bölüştüm
Yedi dünya bana düştü sandım oy!

ISBN 978-975-9000-72-1

